
STENOGRAFISCHE NOTULEN VAN DE PROVINCIERAAD VAN ANTWERPEN

VERGADERING VAN

6 DECEMBER 2017

PROVINCIERAAD VAN ANTWERPEN

VERGADERING VAN 6 DECEMBER 2017

De vergadering wordt geopend te 14.02 uur.

Mevrouw de Gouverneur en de heer Provinciegriffier zijn aanwezig.

Tekenden de aanwezigheidslijst:

Mevrouw	AVONTROODT Yolande
Mevrouw	BAETEN Els
De heer	BELLENS Peter
De heer	BOLLEN Ivo
Mevrouw	BOONEN Nicole
De heer	BUNGENEERS Luc
De heer	CALUWÉ Ludwig
De heer	CLAESSEN Jan
Mevrouw	COLSON Mireille
De heer	CORLUY Bert
Mevrouw	COTTENIE Christ'l
De heer	CUYT Rony
De heer	DE COCK Koen
De heer	DE HAES Jan
Mevrouw	DE HERT Vera
De heer	DELEUS Stefaan
De heer	DE VEUSTER Daan
De heer	DILLEN Koen
De heer	EL ABOUSSI Oussama
De heer	FEYAERTS Patrick
De heer	GEUDENS Frank
De heer	GEYSEN Kris
Mevrouw	GIELEN Pascale
De heer	GODDEN Jürgen
De heer	GOOSSENS Kris
Mevrouw	GÜLHAN Saadet
De heer	HELSEN Koen
De heer	HENS Werner
De heer	HUIJBRECHTS Jan
Mevrouw	JACQUES Ilse
De heer	JANSSEN Patrick
De heer	JANSSENS Eric
De heer	KERREMANS Koen
De heer	LEMMENS Luk

De heer MARCIPONT Daniël
De heer MEEUS Michel
De heer MERCKX Kris
Mevrouw MICHIELSEN Inge
De heer MINNEN Herman
Mevrouw MOREAU Livia
Mevrouw NAERT Nicole
De heer PALINCKX Koen
De heer PEETERS Bruno
Mevrouw PEETERS Marleen
De heer RÖTTGER Rik
De heer SCHOOFS Hans
De heer SELS Frank
Mevrouw STEVENS Lili
De heer THIJS Danny
De heer UGURLU Sener
Mevrouw VAN GOOL Greet
Mevrouw VAN HAUTEGHEM Marleen
Mevrouw VAN HOFFELEN Karin
De heer VAN HOVE Bart
Mevrouw VAN HOVE Katleen
Mevrouw VAN LANGENDONCK Gerda
Mevrouw VAN OLMEN Mien
Mevrouw VANALME An
De heer VANDENDRIESSCHE Diederik
Mevrouw VERHAERT Inga
De heer VERHAEVEN Eddy
Mevrouw VERLINDEN Linda
De heer VOLLEBERGH Steven
Mevrouw WECKHUYSEN Wendy
De heer WILLEKENS Tim
De heer ZANDER Jan

Verontschuldigd:

Mevrouw BAYRAKTAR Aysel, mevrouw BOCKX Greet, mevrouw BWATU NKAYA Annie, mevrouw HENDRICKX Iefke, mevrouw VAN CLEEMPUT Loes en de heer VAN EETVELT Roel.

De raad is bijeen in openbare vergadering.

OPENBARE VERGADERING

Uiteenzetting van de heer Luk LEMMENS over algemeen beleid, griffie, interne audit, cultuur, erediensten, ruimtelijke ordening en mobiliteit, intercommunales.

VOORZITTER.- De heer Lemmens heeft het woord.

Aan de hand van een PowerPointpresentatie bespreekt de gedeputeerde de verschillende beleidsdomeinen.

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Geachte voorzitter, geachte collega's,

Laat mij eerst starten met een korte toelichting rond het algemeen beleid.

Voor de diensten van onze provinciegriffier staat het komende jaar natuurlijk in het teken van de voorbereidingen in het kader van de lokale verkiezingen van oktober volgend jaar. Dat worden bijzondere verkiezingen want op 6 december 2018 wordt een kleinere provincieraad geïnstalleerd met nog maar 36 raadsleden en een deputatie met nog 4 gedeputeerden. Verder is de verhuis naar het nieuwe provinciehuis een belangrijke stap die ook volgend jaar van start zal gaan. In 2018 wordt ingezet op verdere digitalisering en de uitrol van het beleid rond informatieveiligheid dat voortvloeit uit de Algemene Verordening Gegevensbescherming die in mei 2018 van kracht wordt.

Collega's, de nota Ruimte zal volgend jaar ook enorm belangrijk zijn. Vandaag geef ik u graag ook nog een stand van zaken in verband met deze nieuwe nota Ruimte. Uiteraard zijn we bij de provincie nog met heel wat belangrijke ruimtelijke projecten bezig, maar nu ga ik me binnen het toegemeten tijdsbestek beperken tot de nota Ruimte.

De nota Ruimte wordt ons nieuwe visiedocument, het vormt het kader dat bepaalt waarin ons ruimtelijk beleid vorm kan worden gegeven. Dit moet minstens een basis vormen voor ons tot 2050 en omvat de strategische ruimtelijke visie van onze provincie voor de toekomst.

Waarom precies maken wij hier een nieuw kader op? Het oude Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan of RSPA dateert al van 2001 en alle acties in dit plan zijn intussen reeds doorlopen of al opgestart. Onze nota Ruimte biedt daarom een nieuwe basis voor nieuwe acties. Op die manier willen we als provincie de grote uitdagingen die op ons afkomen op het vlak van ruimtelijke ordening aangaan, om als provincie bij te dragen tot een verantwoord ruimtegebruik.

De nota Ruimte bestaat uit drie inhoudelijke blokken, of drie stappen.

Ten eerste nemen we de provincie onder de loep en onderzoeken we hoe de ruimte binnen onze provincie nu juist wordt gebruikt. We trachten om hierin bepaalde trends waar te nemen.

Ten tweede bouwen we een visie voor een leefbare, duurzame en kwaliteitsvolle ruimte op. We leggen vast hoe we precies willen dat de ruimte binnen onze provincie evolueert en wordt aangewend. Hierin leggen we een aantal ruimtelijke principes en strategieën vast en stellen ons de vraag waar we naartoe willen.

In een derde stap nemen we als provincie de nodige acties. We leggen vast wat we gaan doen om onze visie te bereiken, we bouwen hierin een aanpak gericht op samenwerking. Het visiedocument dat de nota Ruimte wordt, zal een onderdeel zijn van het nieuwe beleidsplan. Hieraan moet nog een operationaliseringsprogramma gekoppeld worden. Pas na de juridische verankering van deze beide onderdelen kunnen we het huidige provinciale ruimtelijke structuurplan vervangen.

Wat de planning betreft van onze nota Ruimte, zijn we in 2013 gestart met de opmaak ervan. Hierbij hebben we alle belanghebbenden op een getrapte wijze betrokken bij ons project. Eerst enkel de interne diensten, daarna een groep van experts en vervolgens een grotere groep van belanghebbenden waaronder u, de provincieraadsleden. In 2016 zijn we vervolgens gestart met de fase van de opmaak van de nieuwe ruimtelijke visie. Tijdens dit proces willen we het aantal betrokkenen heel breed gaan trekken en gaan we uitgebreid input vragen. Zo wensen we te komen tot een breed gedragen ruimtelijke visie voor onze provincie. In de fase 'opmaken ruimtelijke visie', waar we momenteel zitten, hebben we een intensief traject uitgezet met zowel interne als externe stakeholders waarbij de stakeholders steeds de mogelijkheid krijgen om uitgebreid te reageren. Intussen hebben we met de deputatie ook reeds het voorontwerp en de verdere procesaanpak goedgekeurd.

Om dit deel af te sluiten wil ik nog kort iets toevoegen voor wat betreft de timing die we verder hebben vooropgesteld. In januari 2018 zouden we dit graag willen voorleggen aan de verenigde raadscommissies en de Procoro, maar het zal eerder februari worden. Hierna volgt er nog een verwerking met een principiële beslissing van de deputatie en de provincieraad over het ontwerp. Vanaf mei tot eind 2018 plannen we een participatietraject waarbij we terugkoppelen aan de stakeholders, een burgerbevraging houden en een afstemming met de volgende legislatuur voorzien. In 2019 plannen we dan definitief te landen met onze nota Ruimte.

Ik wou dit toch nog eens onder de aandacht brengen, omdat ik vind dat de nota Ruimte van enorm belang is voor de toekomst van onze provincie. Ik dank ook alle aanwezige provincieraadsleden op de verschillende infosessies, die daar op een zeer positieve manier aan hebben meegewerkt.

Misschien moet ik ook nog zeggen dat ik maar twee punten vandaag bespreek, omdat voor de rest er een aantal vragen zijn die ook over mijn beleidsdomeinen gaan. Zo kan ik ook beleidsmatig antwoord geven en hoef ik hier niet te lang uit te wijden.

Collega's, de provincie Antwerpen blijft zich - ook in 2018 - profileren als dé fietsprovincie in Vlaanderen.

In de eerste plaats doen we dat door de aanleg van fietsostrades. In 2018 wordt gestart met de aanleg van de fietsostrades Herentals-Balen en Antwerpen-Lier.

De meest in het oog springende werken voor 2018 zijn:

1. De aanleg van de fietsbrug in Mortsel-Boechout op het traject Antwerpen-Lier.
2. De fietstunnel in Geel op het traject Herentals-Balen.
3. De afwerking van de fietsbrug in Berchem: onze fietsbrug over de Singel staat al een poosje klaar. Het is nog even wachten op het Agentschap Wegen en Verkeer die nog werkzaamheden uitvoert aan de Posthofbrug en dan kan deze fietsverbinding eindelijk worden opengesteld.

Collega's, ook de subsidiëring van gemeentelijke projecten blijven we verderzetten. Maar in de regeling beweegt wel één en ander. De aanpassing van het subsidiereglement van het fietsfonds zit in de laatste rechte lijn. Zo zal de Vlaamse Regering - de bevoegde minister bevestigde mij nog in december - beslissen om niet alleen de aanleg van de fietsostrades, maar ook de grondverwervingen en studiekosten te financieren via het fietsfonds. Het is nu wel spijtig dat mijnheer Kerremans hier nog niet is, want dat had ik hem zo graag gezegd dat het nu eindelijk in orde is.

(Op dat moment komt de heer Kerremans net binnen)

Mijnheer Kerremans, wil u a.u.b. zitten? Ik heb een belangrijke mededeling voor u. Ik herhaal het u nog even: de aanpassing van het subsidiereglement van het Fietsfonds zit in de laatste rechte lijn. Zo zal de Vlaamse regering, en de bevoegde minister bevestigde mij dit nog in december, beslissen om niet alleen de aanleg van de fietsostrades, maar ook de grondverwervingen en de studiekosten te financieren via het Fietsfonds. U hebt mij daar verschillende keren aan herinnerd. Ik heb de minister daar ook verschillende keren aan herinnerd, en het zal nu in december een feit worden. Dat is zonder meer, collega's, een grote doorbraak. Ik ben al jaren vragende partij voor de uitbreiding van de subsidieregeling omdat we merken dat gemeentebesturen moeilijk kunnen opboksen tegen de vaak te hoge onteigeningskosten. Met de nieuwe regeling gaan we dan ook meer vaart kunnen zetten achter de uitbreiding van het Bovenlokaal Functioneel Fietsrouten netwerk. Ik verwacht dat ik in februari 2018 naar deze raad kan komen met een nieuw provinciaal reglement waarin de nieuwe Vlaamse regeling wordt doorgetrokken.

Maar collega's, er is meer, en onze gedeputeerde van Financiën moet nu heel goed luisteren, want af en toe meldt zich spontaan ook een wilde weldoener. Zo mocht ik vernemen - en daarom is het goed dat u hier bent mijnheer Kerremans - dat mijnheer Kerremans er eigenhandig voor gezorgd heeft dat er nog eens 10 miljoen extra voor fietsostrades onze richting uit komt. Ik lees dat in het bladje van Groen: "Snellere aanleg fietsostrades dankzij Groen. Dankzij de Groen-fractie in de provincieraad is er 10 miljoen EUR extra vrijgemaakt." Ik zal u seffens de cheque overhandigen, u kan dat overschrijven op de rekening van de provincie. U bent zeer bedankt dat u dat allemaal kon. Mijnheer Kerremans, het is vandaag dan wel Sinterklaas, maar ik vrees dat u met dit soort van aankondigingen eerder in de zak van zwarte ... - ik corrigeer mij net op tijd - van roetveegpiet terecht zal komen.

Alle gekheid op een stokje, ik kan af en toe wel de zon zien schijnen bij iemand anders, mijnheer Kerremans, maar soms moet het toch wel correct gebeuren.

De provinciale fietsbarometer is sinds vorige week online beschikbaar voor iedereen. Met deze unieke tool is iedereen in staat om de breedte en het trilcomfort van fietspaden, het

aantal fietsbewegingen en de ongevallencijfers voor de bovenlokale fietspaden te analyseren. Een prachtig werk van onze dienst Mobiliteit, u moet er naar gaan kijken, dit is uniek in Europa qua schaal, qua grootte. Het is een prachtige website voor iedereen.

Op dit moment heeft de fietsersbond 3.000 van de 4.000 km van het BFF gereden met de meetfiets. In 2018 volgen de laatste 1.000 km en is heel het BFF afgefietst. Sinds januari 2015 wordt met permanente en tijdelijke tellers het aantal fietsbewegingen in kaart gebracht. En ook de meest recente cijfers van fietsongevallen zijn opgenomen. In het voorjaar van 2018 voegen we ook de analyses van de Grote Fietsenquête toe. Met deze cijfers en bevindingen objectiveren we ons investeringsbeleid en kunnen we gericht investeren daar waar het nuttig en noodzakelijk blijkt. We blijven gemeentebesturen inlichten over hun gemeentelijke fietsbarometer en doen de nodige aanbevelingen, wat enorm wordt geapprecieerd.

De provincie werkt met 9 gemeenten aan een mobiliteitsvisie voor de Midden-Kempen. Er wordt gezocht naar oplossingen voor het doorgaand vrachtverkeer en voor sluipverkeer tussen de E34 en de E313. Op 1 december werd een gezamenlijk visie- en actieplan door de stuurgroep goedgekeurd. Na goedkeuring door de verschillende gemeenteraden zal de provincie het uitrollen van de acties verder begeleiden. De gemeenten wensen bijvoorbeeld te onderzoeken hoe ze met ANPR-camera's het zwaar verkeer kunnen omleiden en hoe ze - in overleg met De Lijn - meer snelbussen op de snelweg krijgen.

De Vlaamse regering heeft in haar conceptnota van 26 oktober 2017 voorgesteld om Vlaanderen in 15 vervoersregio's op te delen. De provincies worden daarin als volwaardige partner opgenomen. We zullen dan ook onze expertise en onderzoeken beschikbaar stellen. In de vervoersregio Mechelen en Antwerpen zit de provincie al mee aan tafel. In 2018 wordt de opstart van de vervoersregio Kempen verwacht.

Ik geloof, dames en heren, dat ik hier nu voldoende info heb gegeven. Zoals ik daarstraks heb aangegeven zullen over tal van beleidsdomeinen waar ik bevoegdheid over heb seffens de nodige vragen komen, en dan kan ik mijn beleid daar verder toelichten

Ik dank u vriendelijk.

Cultuur:

VOORZITTER.- Zoals gezegd gaan we eerst naar de punten die onder cultuur staan. Ik geef graag het woord aan mevrouw Avontroodt.

Bij de tussenkomst wordt een begeleidende PowerPointpresentatie getoond.

Mevrouw AVONTROODT.- Mijnheer de voorzitter, geachte leden van de deputatie, beste collega's,

Vorig jaar was mijn titel: de horizon 2018. Nu heb ik de slogan van Antwerpen '93, en ik denk dat collega Geudens toen al aan zet was, Antwerpen cultuurhoofdstad van Europa. 'Kan kunst de wereld redden?' was de slogan. Het is tijd om cultuur en kunst wat te reanimeren hier in Antwerpen.

Dit jaar was voor de provincie Antwerpen als cultuurbaken een woelig, soms warrig maar dapper jaar. Dit is het Eureka-verhaal, het hoera-verhaal.

En zo gebeurde het: op een blauwe maandag, was er de langverwachte doorbraak voor de drie Antwerpse musea: de Museumstichting is effectief van start kunnen gaan. Wij zijn daar heel blij voor. Het was een woelig, warrig, maar een dapper jaar. De directeurs hebben hard gevochten, maar ook de gedeputeerde heeft gevochten. Dat moet ook toegegeven worden, en ik denk dat we nu internationaal een doorbraak kunnen maken. Ai Wei Wei kwam naar het Fotomuseum, het Modemuseum kent een internationale doorstart in het Metropolitan in New York en Diva opent volgend jaar letterlijk wereldwijd de deuren. Bravo, prachtig, de wereld van de kunsten is aanwezig in Antwerpen.

Sta me toe nog een kleine uitdaging bij mee te geven aan de groep van de Museumstichting. Ik hoop dat ze ooit tot de Bizot-groep zullen kunnen gaan behoren. De Bizot-groep is de groep waar de 50 belangrijkste museumdirecteurs ter wereld in samenwerken. Waarom geen mini Bizot groep maken in Antwerpen met alle kunstinstellingen die we rijk zijn.

Dit is wellicht iets te ambitieus, maar er moet nog gered worden, met name de provinciale kunstcollectie.

Dit is een zelfportret, hoe ik mij voelde op het moment dat ik de banale vraag in commissie stelde: "Wat nu met de kunstcollectie van de provincie Antwerpen?" Ik voelde mij droevig, geschokt, een beetje onwennig ook. Ik heb steun gekregen van collega Geudens, maar het werd ineens een beetje zwart voor de ogen. Maar na een paar dagen kwam ik daar toch bovenop.

Ik kom dan eerst met het goede nieuws, en dat is tevens een oproep naar jullie allemaal, ook naar diegenen die geen burgemeester of geen schepen van cultuur zijn. Neem die handschoen op om die collectie om verder op reis te laten gaan. En dat heeft de gedeputeerde beloofd. Hij zet het initiatief verder van de "provinciale kunstcollectie op reis". Bornem, Herentals, Mol, Wijnegem, Zoersel en Oud-Turnhout waren reeds gastheer.

U ziet de gouverneur die gestart is met het eerste werk van de collectie: gouverneur de Zegwaart.

Een volgende dia is om jullie goesting te doen krijgen: een beeld van Jan Van Riet.

Het volgende is een geweldig mooi beeld van Gery De Smet.

Het volgende is van Koen van den broek, een dorpsgenoot van ons.

Er is een gezegde dat de wereld gelukkiger wordt als mensen gelukkig kunnen zijn, al zijn het er maar twee. Ik ben overtuigd dat de collectie die rondgaat enkele mensen gelukkiger gemaakt heeft. Ik reken mezelf daar ook bij, dat is er maar eentje, maar dit maakt de wereld gelukkiger.

Met dank aan de gedeputeerde dat hij het initiatief verder wil zetten. Een oproep aan jullie allen om dit ook in jullie gemeenteraden te willen activeren.

Maar ... ik was ook droevig en ontgoocheld. Ik heb spijt dat onze gouverneur er niet is, maar in een tijd dat binnen de Vlaamse regering werk het CKV, Centrum Kunstenarchieven Vlaanderen, opgericht is, zou je toch verwachten dat de topstukken van de collectie een nieuwe plek zouden verwerven in het nieuwe provinciehuis? De provincie is één van de grootste collectioneers in Vlaanderen. Dus na de inspanning die Vlaams geleverd wordt verwacht ik toch dat met respect en enthousiasme de collectie hier in dit huis en ook in het nieuwe provinciebestuur onderdak zou vinden ...

VOORZITTER.- Mevrouw Avontroodt, ik ben een beetje treurig omdat u al over tijd bent.

Mevrouw AVONTROODT.- De volgende dia a.u.b.

Ik ga u minder treurig maken, want dit is mijn einddia.

Die einddia wil een pleidooi houden voor de werknemers van de provincie. Ik heb al wat over geluk gesproken, maar je wordt gelukkig als er harmonie is in uw omgeving, als je op groen kan kijken, en ik bedoel daarmee de natuur, en als je door kunst omgeven wordt.

Het was, voorzitter, de insteek van gouverneur Kinsbergen om dat kunstpatrimonium ook ter beschikking te stellen van het personeel, ook in de bureaus, ook in het hele huis. Mitsen en maren, het was te klein, er zijn geen muren, en dergelijke meer, is het antwoord dat ik gekregen heb.

Dus mijn oproep is nu drieërlei: bijsturing in het inrichtingsprogramma, het in het leven roepen van een adviesraad of een commissie om mee die collectie te beheren, en het derde was een oproep aan onze gouverneur om ook haar verdiep ter beschikking te stellen.

Dit laatste is mijn afscheidswens, mijn nieuwjaarswens, mijn Sinterklaaswens, hoe je het ook wil noemen.

Maar, terugkoppelend naar 'Kan kunst de wereld redden?', zou ik durven zeggen: kan de wereld - buiten als bezoek die verwend worden door de aanblik en door het bezoek aan onze kunstcollectie van de provincie - de kunst redden in de provincie?

Met dank, mijnheer de voorzitter, leden van het bureau, mijnheer de griffier, gedeputeerden, en collega's, dat ik toch mijn verhaal heb kunnen doen.

Dank u wel.

VOORZITTER.- De heer Meeus heeft het woord.

De heer MEEUS.- Ik schrik mevrouw Avontroodt, dat die foto van gouverneur de Zegwaart mijn portret zou zijn. Ik heb zoveel medailles niet, maar ik zag in het boek, waarvoor dank, dat hij de eer toekomt die u hem gegeven op de tribune.

Ik ben toch een beetje verbaasd over uw ontgoocheling en de punten die u aanhaalt. Ik ga de gedeputeerde daar straks laten op antwoorden. Dat moet hij zelf maar oordelen. Maar ik denk dat daar goede en duidelijke antwoorden op gegeven zijn, die misschien nog onvolledig waren.

Wat de bestaande collectie betreft heeft de gedeputeerde gezegd wat de deputatie daarover beslist heeft om daarmee te doen. Dat is trouwens door uw collega Van Eetvelt, die er nu niet is, terug aangehaald in de commissie van gedeputeerde Caluwé, waar hetzelfde standpunt van de deputatie over de bestaande collectie is weergegeven.

Op uw vraag van 2 jaar geleden omtrent het uitbrengen van onze collectie, en ook de tour te maken in de provincies, is ook een goed antwoord gegeven. Ik wil maar onderstrepen dat er antwoord is gegeven op een aantal bekommernissen waarvan ik het jammer vind dat u daarover nog ontgoocheld bent.

Mevrouw AVONTROODT.- Daar is geen onduidelijkheid over. Ik heb heel duidelijk de gedeputeerde bedankt en gefeliciteerd. Ik heb er alleen moeite mee dat de collectie geen onderdak gekregen heeft in het nieuw provinciehuis.

De heer MEEUS.- Dat is niet juist, denk ik. Daar zal de gedeputeerde op antwoorden. Ik begreep uw ontgoocheling in de commissie niet, en ik begrijp ze nu nog minder omdat de gedeputeerde in de commissie daar duidelijk op geantwoord heeft, en hij zal dat seffens terug doen. Het is niet zo dat het weggelachen is, of dat er niet goed mee omgegaan is. Integendeel, er was al op geparticipeerd blijkbaar door de deputatie om daar goed mee om te gaan.

Mevrouw AVONTROODT.- Dat is niet waar.

De heer MEEUS.- Dat is in de commissie ook zo meegedeeld, en alle leden kunnen dat getuigen. Ik kijk uit naar het antwoord van de gedeputeerde om te horen wat erover gebeurd is. Maar ik vind het een beetje jammer dat u uw persoonlijke ontgoocheling aanhaalt die er eigenlijk op dat vlak niet hoeft te zijn.

VOORZITTER.- De heer Geudens heeft het woord.

De heer GEUDENS.- Ik zou toch het pleidooi van mevrouw Avontroodt willen onderschrijven. U moet dat niet tegenspreken. Zij heeft gewoon gepleit, en haar waardering uitgedrukt voor die collectie, en dat het werk dat gepresteerd is maximaal zou

mogen gevaloriseerd worden. Ik wil dat hierbij ook doen. Het vorige provinciehuis had een driedubbele functie. Dat was administratie, dat was natuurlijk ook voor de raad, het was ook congreslocatie, en, zegde men altijd, een museum.

Ik pleit tegen niemand, we pleiten alleen voor iets. We pleiten voor die collectie, die zorgvuldig is opgebouwd, en waar ook een aantal petites histoires aan verbonden zijn. Want wat vandaag aanvaard wordt als kunst was daarom vroeger niet, en daar hebben dan ook in de vorige commissies, in de deputaties, niet altijd opwekkende gesprekken over plaatsgevonden. Ik kan u vertellen dat er gedeputeerden waren die vonden dat bijvoorbeeld het laatste werk dat u liet zien zelf ook wel konden maken.

Maar heel die collectie geeft toch wel een prachtig beeld, een evolutie van het artistiek werk in Antwerpen. Ik denk dat het enige wat mevrouw Avontroodt heeft willen doen, wat ik hierbij ook wil doen, is te onderschrijven dat we er aandacht voor hebben hoe prachtig dat is dat het gebeurd is en dat het kan voortgezet worden, en wat de plannen zijn.

VOORZITTER.- De heer Meeus heeft het woord.

De heer MEEUS.- Voorzitter, laat mij duidelijk zijn over die aandacht. Ik heb niet de indruk willen wekken dat er die niet hoeft te zijn. Ik heb alleen gezegd dat ik begrepen had uit de tussenkomst van de gedeputeerde, en hij krijgt seffens de kans omdat terug te doen, dat men daar aan oplossingen werkt en dat men daarmee bezig is, en dat men daarrond zelfs al beslissingen genomen heeft.

Mevrouw AVONTROODT komt nog onverstaanbaar tussen.

De heer MEEUS.- Ja natuurlijk, ik luister. Maar als ik aangevallen wordt op mijn commissie mag ik daar toch op antwoorden, of niet?

VOORZITTER.- De heer Lemmens heeft het woord.

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Ik denk dat dit een discussie is waarvan ik mij ook al heb afgevraagd waarom u die commissie zo ongelukkig was. Ik heb met de voorzitter - en ik ben blij dat hij mijn woorden heeft begrepen - na die zitting overlegd en ons afgevraagd wat we fout hadden gezegd. Want, mevrouw Avontroodt, ik waardeer uw inbreng enorm. Wat u mee betekend hebt voor de Museumstichting, mijn grote dank daarvoor. En ik meen dat oprecht.

Wat u betekent voor de kunstcollectie? Wij hebben die in Schilde gebracht. Maar ik heb u ook gezegd dat wij die kunstcollectie ook opnieuw in de provincie brengen. Wat u 2 jaar geleden hier naar voor hebt gebracht dat gaan wij verderzetten. Dat heb ik daar duidelijk gezegd. Dat is een engagement. Ik heb u ook gezegd dat wij een functie open hebben verklaard waar er iemand die kunstcollectie zal beheren. Dat gaan wij doen, anders kunnen wij dat niet doen.

Ik heb u ook gezegd tijdens die commissie dat onze diensten een aantal zaken aan het voorbereiden waren, en dat de kunst, onder andere de Bury-fontein, terug aan het provinciehuis zal verschijnen. Dat is hier trouwens ook al lang geleden zo beslist, ook dat nog een aantal andere kunstwerken in de tuin een plaats zullen krijgen. Maar ik heb u dan gezegd dat we nu aan het bekijken zijn hoe wij die kunstcollectie in het provinciehuis zichtbaar kunnen maken. Het is de vaste wil om dat terug te doen. Maar ik heb u duidelijk gemaakt dat het provinciehuis dat nu gebouwd is niet het provinciehuis is dat afgebroken is waar je veel meer plek had om die kunst te hangen. Dat is al wat ik heb gezegd. Maar dat het intentie is om de kunst terug te hangen: uiteraard. Wij hebben 2.300 kunstwerken, waarvan 320 schilderijen, 350 beeldhouwwerken, 1.300 grafische werken, 25 textielobjecten. Uiteraard moeten wij die een plek geven. Dat is de plicht als overheid, en dat gaan wij ook doen. Dus uw bekommernis is ook de onze.

Ik heb alleen op een duidelijke manier willen zeggen dat wij misschien niet op alle verdiepingen die kans gaan hebben gezien het architectonische van het gebouw. Maar dat wij kunst gaan hangen is natuurlijk. Dat gaan wij doen. Dat is onze plicht. Dat is onze taak. En wij gaan die kunst ook hangen waar het publiek dat zal kunnen zien, waar er publieke ruimten zijn, waar er publieke plekken zijn. Dat is waar kunst moet hangen. Kunst moet niet in een depot hangen. Kunst moet gezien worden! Dat is mijn visie, en dat zal ook gebeuren. Ik hoop, mevrouw Avontroodt, dat ik u nu toch een beetje gelukkiger heb gemaakt.

Dank u.

VOORZITTER.- De heer Caluwé heeft het woord.

De heer CALUWÉ, gedeputeerde.- Mijnheer de voorzitter, collega's,

Zoals collega Michel Meeus gezegd heeft is dat ook aan bod gekomen, op vraag van collega Van Eetvelt, in de commissie die handelt over het nieuwe provincies. Ik paraphraseer hier het antwoord dat ons departementshoofd daar gegeven heeft met betrekking tot kunst in het nieuwe provinciehuis. Het is inderdaad zo dat kunst mensen gelukkiger kan maken. En als mensen gelukkiger zijn, zijn ze ook productiever. Vandaar dat we het ook belangrijk vinden dat er kunst hangt op de werkverdiepingen en op de verdieping waar ook gewerkt wordt, die van de gouverneur en de deputatie. Op die verdiepingen zal een selectie gebeuren van kunstwerken, in overleg met de betrokkenen, diegenen die er werken, van welke keuze er zal gemaakt worden.

Zoals collega Lemmens zegt is er op een aantal werkverdiepingen niet zoveel ruimte, maar er zijn wel de zwarte centrale kernen die voldoende mogelijkheid bieden om die in alle geval te gebruiken voor het aanbrengen van kunstwerken. Plus dat op de ruimtes van de deputatie en de gouverneur er nog meer ruimte is om kunstwerken aan te brengen. Maar het is ook zo dat de klemtoon zal liggen om kunst aan te brengen op die verdiepingen, en die bieden daar ook meer gelegenheid toe, die ook publiektoegankelijk zijn: de congresruimten en de vergaderruimtes op de onderste verdiepingen, en de bibliotheek op de hogere verdieping. Er wordt aan gedacht om de delicate grafische werken tentoon te stellen in de bibliotheek. Op de verdiepingen waar de congresruimtes zich bevinden is het de bedoeling dat voor een afsluitproject van het project 'Kunst in opdracht' een voorstel

zal worden uitgewerkt om als het ware een publiek depot te organiseren waar een belangrijke en relevante selectie van de werken toegankelijk zal zijn voor het publiek. Daarbij is het ook de bedoeling om dat dynamisch te maken, want we hebben veel meer kunstwerken dan diegene die we kunnen tentoonstellen, en geregeld te wisselen zodanig dat heel veel kunstwerken die zich in het depot bevinden toch in contact kunnen komen met het publiek, om op die manier te vermijden dat het een levenloos depot zou worden. Ik wil bovendien nog aangeven dat ook de tuin voor de beeldhouwwerken volop zal gebruikt worden.

VOORZITTER.- Mevrouw Avontroodt heeft het woord.

Mevrouw AVONTROODT.- Dank u wel, voorzitter.

Ik dank beide leden van de deputatie die bij deze een meer dan geruststellend antwoord gegeven hebben dat verschilt van het aanvankelijke eerste antwoord: er is geen plaats meer voor.

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Dat heb ik nooit gezegd.

Mevrouw AVONTROODT.- Excuseer, dat is wel gezegd. Er is geen plaats meer voor.

De heer LEMMENS, gedeputeerde, antwoordt onverstaanbaar.

Mevrouw AVONTROODT.- Dat zullen we dan onder 4 ogen bespreken.

U weet waar ik zat. Ik vind dat een droevige manier van doen.

Er is heel duidelijk gezegd: daar is geen plaats meer. Ik heb toen zelfs nog gezegd: laat er ons dan wanden zetten, en daar is ook een antwoord op gekomen.

De heer LEMMENS, gedeputeerde, antwoordt nogmaals onverstaanbaar.

VOORZITTER.- Dat is het ja-nee spel dat heel moeilijk is, en ik zou deze discussie willen sluiten.

De heer Merckx heeft het woord over het de Arenbergschouwburg en de provinciale musea.

De heer MERCKX.- Collega's, voorzitter,

Ik heb de gedeputeerde op voorhand mijn tekst en vragen bezorgd. Wij zijn over dit onderwerp de vorige keer uitvoerig ingegaan. De vraag is of de zaak nu opgelost is in goede zin.

Ik citeer uw woorden van gisteren: "We zijn tot een akkoord gekomen, maar daarom is nog niet gezegd dat alles vlekkeloos zal verlopen." Aan u dus om onze twijfel en bezorgdheid weg te nemen door klare wijzen te schenken met antwoorden op deze vragen.

Vrijdag is er op de persconferentie gezegd dat de inhoud van de overeenkomst tussen de stad en de provincie, DMS, en ook de Arenbergschouwburg, dezelfde dag in een collegebesluit zou gefinaliseerd worden. Ik had u gevraagd of dit gebeurd was of niet. Wij hebben vanmorgen op mijn vraag een antwoord gekregen van de bedrijfsdirecteur Steven Thielemans: "Nee, dat is niet gebeurd. Het college wenst dat te vervangen door diverse verschillende besluiten." Kent u de inhoud er al van, of is het voor ons, zoals voor u, dat we die morgen zullen kennen?

Indien er nog geen nieuw collegebesluit was vorige vrijdag, wat zijn de redenen?

Wij hebben allemaal kunnen vaststellen in het collegebesluit ...

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Dat moet u aan het college zelf vragen

De heer MERCKX.- Ja, maar u bent directeur van Museumstichting. U zal toch als eerste ingelicht zijn?

Iedereen heeft kunnen vaststellen hoe er in het collegebesluit van 20 oktober DMS en de stad op belangrijke punten nog op ramkoers zaten. Waarom zou anders de algemeen directeur zelf daartegen in beroep gegaan zijn bij de gouverneur?

Welke meningsverschillen zijn inmiddels al opgelost, en hoe? Welke niet, en waarom?

Zijn echt alle problemen in verband met de rechten van de personeelsleden opgelost? In het directiecomité-verslag van 5 oktober staat een prealabele opmerking van mijnheer Steven Thielemans over het feit dat het uitdoofscenario voor de voordelen van de schoonmakers die worden overgenomen van de provincie, niet in het algemeen kan gelden. Wat betekent dit?

Op de persconferentie sprak u, en dat vond ik toch merkwaardig, over een fusie in plaats van een overdracht. Ik dacht dat afslankingsdecreet opdracht gaf tot een overdracht. Was dat een lapsus? Bevestigt en versterkt dat niet de vrees van de stedelijke diensten dat de Museumstichting als autonoom koninkrijk binnen een groep van musea en culturele instellingen wil functioneren? Ik kan aannemen dat zij dat niet prettig en correct zouden vinden.

Hoewel er ten tijde van het collegebesluit van 20 oktober nog niets rond was, handelt het directiecomité van de Museumstichting van dan af alsof DMS volgens haar visie en concept al een compleet verworven zaak is. Die indruk geeft het verslag van het directiecomité van DMS van 5 oktober, dat wij wel gekregen hebben. In verband met de huisvesting van de staf staat dat de algemeen directeur volgens het delegatiereglement hiertoe al stappen mag nemen, maar nog een week zal wachten op wat de stad beslist. Bij de kandidaat

vestigingsplaatsen is er ook de waaiwerkzone van het nieuwe provinciehuis onder de loep genomen, de 10e verdieping, volgens de dienst Logistiek bedoeld voor teamvormingen. In het verslag van het directiecomité van 21 november, toen er nog altijd geen akkoord was, staat dat de directeur van DMS bestek en gunningswijze voor de huisvesting van de stafdienst heeft bepaald en dat het DSC zal gevestigd worden in een gebouw van Regus in de Lange Lozanastraat, voor een bedrag van ongeveer 150.000 EUR - ik weet niet over welke periode dat dit dan gaat - en dat het contract daarvoor al kan getekend worden door hen. Is er een akkoord van de stad dat zij daar op geen enkele manier mee over dienen te beslissen? Die tekst geeft die indruk. Meer algemeen: verloopt de werking rond deze en andere zaken nu in goede verstandhouding met de stad?

Blijven de statuten van de Museumstichting na erkenning door de stad ongewijzigd bestaan zoals wij, de meerderheid, ze hier gestemd hebben? Hoe lang blijft Luk Lemmens nog voorzitter van die raad van bestuur? Hoe gaan de politieke vertegenwoordigers in de raad van bestuur vanaf 1 januari 2018 aangeduid worden? Wanneer? In welke verhoudingen? Dezelfde als hier? Andere? Waar en wanneer is een externe bestuurster, mevrouw Bie De Graeve, mee aangesteld om belangrijke samenwerkingsovereenkomsten voor de realisatie van het project ModeMuseum 2020 mee te ondertekenen? Dient dit, vermits de provincie één van de drie ondertekende partijen is, niet opnieuw in de provincieraad te komen? Op de komende raad van bestuur van DMS liggen ook de strategische plannen van FoMu en Diva voor. Gaat de schepen van cultuur nu wel naar die raad van bestuur komen? Is afgetoetst of die plannen passen binnen de groepsbrede samenwerking tussen de culturele instellingen van de stad en de principes van het daarvoor geldende groepscharter?

Ik dank u.

VOORZITTER.- De heer Lemmens heeft het woord.

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Mijnheer Merckx, de Museumstichting is opgericht door de provincieraad, en de stad erkent die Museumstichting. De Museumstichting zal overgaan naar de stad. Dat is vorige week zo in het akkoord bezegeld, en dat zal zo ook in het collegebesluit staan. De middelen die verevend zijn bij de provincie zullen integraal ter beschikking gesteld worden voor de werking van de musea en Arenberg, en ook aan de bestemde fondsen die de provincie mee overdraagt wordt niet geraakt. Onze instellingen behouden hun autonomie. Ze beslissen zelf over inhoudelijke, zakelijke, en artistieke werking. Ook inzake procedure voor aankopen, betalingen, contracten tekenen, enz., zullen ze kunnen blijven werken zoals voorheen. Ze behouden hun eigen huisstijl en beheren hun eigen communicatiebudget. Dit alles geldt ook voor Arenberg. Dat is het akkoord dat gesloten is. Dat is verwerkt in een aantal collegebesluiten. Die collegebesluiten zullen nu naar de gemeenteraad gaan. Uw mensen in de gemeenteraad zullen die collegebesluiten kunnen bekijken.

Dat is wat er voorzien is. Dat is wat er afgesproken is. En dat is wat wij vorige week op die persconferentie hebben willen duidelijk maken, dat er een akkoord is.

Het is volgende week samenkomen van Museumstichting, dan kan u al de rest van de vragen die u gesteld hebt daar vragen. Dan zullen we er daar antwoorden op geven. Dat zijn allemaal interne dingen binnen de Museumstichting.

Zal de Museumstichting nog bestaan? Ja.

Zullen die statuten nog gelden? Ja, uiteraard, die kunnen zomaar niet gewijzigd worden, want dat is bij notariële akte vastgelegd.

Wie wordt er aangeduid in die Museumstichting? Dat is aan de gemeenteraad om dat vast te stellen. Vraag aan uw mensen in de gemeenteraad wie er daar zal kandidaat voorgesteld zijn.

Zal ik nog voorzitter worden? Ja, ik blijf voorzitter als ik door de gemeenteraad wordt aangeduid.

Dat zijn een aantal vragen waar ik hier een antwoord kan op bieden.

De huisvesting, dat hebt u toch ook mee besproken op de raad van bestuur van de Museumstichting.

De heer MERCKX.- De huisvesting niet. Dat is alleen

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Er is gezegd op de raad van bestuur van het directiecomité dat wij op zoek gaan naar een huisvesting. Dat wist u toch? Op het directiecomité hebben wij gezegd dat wij een huisvesting gaan zoeken omdat er binnen de provincie geen plek meer zal zijn.

Maar dat zal allemaal op de eerstvolgende raad van bestuur van de Museumstichting worden toegelicht.

De aanduiding van de nieuwe mensen van de raad van bestuur is een zaak voor de gemeenteraad van de stad Antwerpen.

VOORZITTER.- De heer Helsen heeft het woord.

De heer HELSEN.- Voorzitter, mag ik vragen aan de gedeputeerde over hoeveel mensen die huisvesting gaat?

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Dat weet ik niet juist. Dat zal over een 15 à 20-tal mensen gaan.

VOORZITTER.- De heer Merckx heeft het woord.

De heer MERCKX.- Dus de statuten blijven onveranderd, ook het groter aantal externen vanuit de privé, financiële, commerciële sector, enz.? Blijven dat dezelfde? Worden die ook veranderd?

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Wat de aanduiding van de mensen betreft door het politieke weefsel zal dit gebeuren in de gemeenteraad. Maar wij gaan dezelfde mensen

voorstellen om te zetelen in de raad van bestuur, en ook de schepen heeft toegezegd om deel uit te maken van de raad van bestuur.

De heer MERCKX.- En die problemen die gesignaleerd worden in verband met een deel van het personeel, wat betekent dat?

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Welke problemen?

De heer MERCKX.- Wat mijnheer Thielemans zegt, ik heb het hier niet op het scherm, dat het uitdoofscenario niet kan gelden voor al wie overkomt, verstond ik, van de provincie. Het gaat dan vooral over de maaltijdcheques.

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Voor de maaltijdcheques is er de oplossing dat de mensen voor een jaar in een uitdoofscenario gaan zitten. Zij krijgen nog een jaar de voordelen van de provincie. Ondertussen is er het engagement van het HR-comité van de stad dat zij gesprekken gaan aangaan met die mensen om ze naar andere jobs toe te leiden, of meer uren te laten werken. Er zijn ook nog een aantal voordelen voor die mensen die ze nu hebben. Bijvoorbeeld, in de stad bestaat er een functioneringstoelage van 2%, die wij niet hebben, bij een gunstige evaluatie. Er is ook een hogere fietsvergoeding voor de mensen bij de stad. Zij krijgen een gratis GSM-abonnement voor iedereen, niet alleen directie, maar ook de arbeiders. En zij hebben een meer voordelige hospitalisatieverzekering dan zij nu hebben. Dat zijn allemaal zaken die afgewogen zijn met elkaar. Vandaar hebben onze mensen gezegd: in die omstandigheden willen wij de overstap maken.

De heer MERCKX.- Dat abonnement, waarop sloeg dat?

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Op de GSM.

De heer MERCKX.- Vond u het correct te spreken van een fusie, in plaats van een overdracht?

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Misschien hebt u dat verkeerd begrepen, maar ik zeg af en toe dingen die verkeerd worden begrepen.

Ik kan het mij niet herinneren, mijnheer Merckx, dat ik over een fusie heb gesproken.

De heer MERCKX.- Dank u, voor uw antwoord.

VOORZITTER.- Als er geen verdere vragen meer zijn kunnen we overgaan tot de stemming van punt 1/1 van de agenda.

De heer Schoofs heeft eerst nog het woord.

De heer SCHOOFS.- Ik zou nog graag even bij het punt van de Warande een vraag stellen. Wij hebben gisteren, denk ik, een zeer constructieve vergadering gehad met de raad van bestuur. Gedeputeerde, ik denk dat we daar unaniem die wijziging hebben goedgekeurd. Dat is een goede zaak en daarmee verzekeren we het voortbestaan van de Warande, weliswaar voor een overgangperiode. Maar misschien is het wel eens nuttig om te horen hoe die overgangsregeling tot stand gekomen is, wat de voorwaarden daarvan zijn, want op dit moment beantwoordt men met het statuut van de Warande niet direct aan het statuut dat er moest aan gegeven worden na de verevening. Wat zijn nu eigenlijk de juiste voorwaarden die opgelegd zijn door de Vlaamse regering? Hoe lang is een overgangsregeling van kracht, of hoeveel tijd stelt men ter beschikking aan het provinciebestuur om een definitieve regeling uit te werken?

VOORZITTER.- De heer Bellens heeft het woord.

De heer BELLENS, gedeputeerde.- Ik begrijp uw vraag niet echt goed. Ik probeer het wat te interpreteren, maar volgens het afslankingsdecreet blijft de Warande onder de volle bevoegdheid van de provincie. Daar is verder niets over afgesproken.

Met de nieuwe Vlaamse Regering in 2019, wanneer wellicht opnieuw de provincies ter sprake zullen komen, zullen we zien wat daaruit komt. Dat is het moment waarop dat we opnieuw zullen moeten zien wat we met de Warande gaan doen. Maar op dit ogenblik blijft de Warande onder de volle bevoegdheid van de provincie. Het is ook niet afgesproken hoelang. Wij denken dat dit dan gekoppeld zal zijn aan de verdere invulling van taken van de provincie, of wat dan ook.

Wij zijn in orde met alle reglementeringen waarvan ik op de hoogte ben. De enige waar dat we nog niet in orde waren met het provinciedecreet hebben we gisteren in de raad van bestuur opgelost door Actua en het APB te fusioneren. Wij hebben ook alle bevoegdheid over de Warande. Dat betekent zowel wat de exploitatie betreft als investeringen die we kunnen doen.

Dus ik weet niet goed in welke richting uw vraag gaat, mijnheer Schoofs.

De heer SCHOOFS.- Ik zal nog een beetje verduidelijken. In de wandelgangen hoor ik dat dit geen definitieve regeling is. Tenzij dat u mij tegenspreekt, en dat het uw bewering is dat het wel zo is. Is er in dat geval een interpretatieverschil al dan niet?

De heer BELLENS, gedeputeerde.- Ik heb bij mijn weten geen informatie over het feit dat het geen definitieve regeling zou zijn. Wat ik wel weet is dat de toekomst van de Warande gekoppeld is aan de verdere taakinfilling van de provincies. Wat dat zal zijn weet ik op dit ogenblik niet. In die zin is dat niet definitief, en kan ik daar ook niets over zeggen. Men

heeft op het kabinet gevraagd: je moet toch eens kijken op termijn of je de regio daar beter kan bij betrekken. Dat hebben we ook gedaan. Misschien dat het regiodecreet wat de minister voorbereidt, daar een oplossing zou voor kunnen zijn, maar het is niet gebonden aan het feit dat er een decreet is dat er op dat moment iets anders met de Warande moet gebeuren. Dus de toekomst van de Warande is eigenlijk gekoppeld aan de verdere evolutie van taakinfilling van de provincie.

De heer SCHOOFs.- Als ik dan even probeer te vertalen dan hoor ik u zeggen: wij zijn met een huiswerk naar huis gestuurd dat vroeg om toch eens wat te zoeken naar wat draagkracht binnen de regio. Ik neem aan dat dit toch een duidelijk signaal is dat dit geen eindpunt is. En ik blijf een beetje op mijn honger zitten inzake uw antwoord. Ik stel vast dat in de stad de piste van de Stichting verder uitvoering heeft gekregen. Ik stel ook vast dat er in het verleden duidelijke stappen zijn gezet richting de stad Turnhout, waar ik ook alle begrip heb voor het feit dat die onderhandeling niet gelukt is. Ik vind het voortbestaan van de Warande ook zeer waardevol. Laat mij niet zeggen wat ik niet wil zeggen. Maar ik denk dat het wel belangrijk is dat hier, in dit huis, ook duidelijke signalen gegeven worden aan de raad dat dit dossier wellicht niet van de baan is.

Ik zou daar toch ook enige duidelijkheid verwachten van de deputatie in het innemen van een standpunt. We zitten toch wel duidelijk in deze situatie nog met een APB, een provinciale instelling waar cultuur duidelijk een taakstelling is die niet meer tot de bevoegdheid van de provincie behoort. Of vergis ik mij dan?

De heer BELLENS, gedeputeerde.- Mijnheer Schoofs, nog eens: de duidelijkheid is er. De Warande is een provinciale instelling en blijft bij de provincie tot wanneer de Vlaamse regering zegt dat dit niet meer zo zal zijn. Cultuur is inderdaad geen bevoegdheid meer van de provincie.

Maar wat was precies het probleem voor de Warande? De regio, Mol onder andere, was niet bereid om mee te betalen voor de Warande, Herentals ook niet, Geel ook niet, Rijkevorsel ook niet. Er is ook de vraag gesteld aan IOK. Dan bleek heel duidelijk dat daar geen draagvlak was binnen de enige regiostructuur die voorhanden was om dat risico aan te gaan. De stad Turnhout heeft heel duidelijk gezegd dat zij op basis van de ervaringen van 2009 niet geïnteresseerd waren. Dus de vorm van een stichting, zoals dat bij de musea is gebeurd waarbij dat je een ontvangende partij had, namelijk de stad Antwerpen, was er niet in het geval van de Warande. Want de stad Turnhout heeft heel duidelijk aangegeven: wij willen de Warande niet terug opnemen. Afspraak is, dat het zolang daar geen nieuwe stappen gezet worden in de verdere taakbeschrijving van de provincie, het een provinciale instelling is, dat is duidelijk, met alle bevoegdheden, alle financieringsmogelijkheden die er voorhanden zijn. En we proberen daar regiodraagvlak te creëren. We hebben dat ook al een beetje gedaan door in het directiecomité en in de raad van bestuur mensen uit de regio op te nemen, maar er moet wel een ontvangende partij zijn. Vandaag is die niet voorhanden, en is het decreet wat het is. En daar staat de Warande in opgenomen als zijnde een bevoegdheid die bij de provincie blijft.

Zo zijn er nog een aantal dingen die conform de persoons- en de grondgebonden bevoegdheden niet helemaal duidelijk zijn.

De heer SCHOOFS.- De historiek die u geeft, daar moeten we niet terug over beginnen. Als u verwijst naar een aantal gemeenten en steden in de regio die aangezocht zijn die zelf een cultureel centrum hebben: Herentals, Geel, Mol, denk ik dat het de evidentie is dat dit een piste is die niet direct haalbaar is. Wat niet wil zeggen dat je regionaal verder kan zoeken.

Ik deel uw mening, gedeputeerde. Ik ben hier niets aan het zeggen wat u niet zegt. Als u een geschil zoekt in mijn betoog dan moet u het mij zeggen. Maar ik deel uw mening. Ik denk niet dat we die discussie terug moeten gaan heropenen die gevoerd is.

Ik vraag mij alleen af, dat was de kern van mijn betoog en van mijn vraag, wat is de toekomst? En ik hoor in de wandelgangen, nogmaals, maar wellicht zijn het fabels dan, dat dit statuut beperkt is in tijd. Ik had daar graag een duidelijk standpunt gehoord van de deputatie. Maar ik neem nota dat u zegt, ik zal dat ook lezen in het verslag, dat de deputatie hier niet direct een eindigheid van het bestaan van de huidige structuur en het huidige statuut van de Warande ziet. Klopt?

De heer BELLENS, gedeputeerde.- Dat klopt in die zin dat de wijze waarop we de Warande zullen exploiteren zal afhangen van de taken en onderhandelingen die met de Vlaamse regering zullen komen. Binnenkort wellicht opnieuw wanneer de provincies opnieuw op de tafel liggen. Afhankelijk daarvan blijft wat we hebben vandaag bij de provincie. Duidelijker kan ik toch niet zijn.

De heer SCHOOFS.- Dat vraag ik u ook niet.

VOORZITTER.- Dit is het einde van deze discussie. We gaan verder met de stemming over punt 1/1.

Nr. 1/1 van de agenda

**APB Warande. Budget 2018 en meerjarenplan 2019-2020.
Goedkeuring.**

Verslag van de deputatie

Door uw raad werd in vergadering van 26 maart 2009 de oprichting van het autonoom provinciebedrijf Cultuurhuis de Warande goedgekeurd. Dit provinciebedrijf werd met ingang van 1 juli 2009 operationeel. Overeenkomstig de beleidsnota heeft het autonoom provinciebedrijf als missie:

Missie

De Warande is een warme thuis voor kunst en cultuurbeleving in de Kempen, met continue aandacht voor maatschappelijke ontwikkelingen. Samen met vele partners uit stad en regio bouwt zij aan een bruisend cultuurleven met en voor vele (voortdurend) nieuwe gebruikers.

Kernopdrachten

APB Cultuurhuis de Warande is een cultuurhuis met een multidisciplinaire werking. De benaming cultuurhuis duidt op een tussenvorm. APB Cultuurhuis de Warande

heeft enerzijds een receptieve functie met het oog op cultuurparticipatie, gemeenschapsvorming en cultuurspreiding, met bijzondere aandacht voor de culturele diversiteit, met daarnaast een breed en eigen cultuurspreidingsaanbod (cultuurcentrum). APB Cultuurhuis de Warande ambieert anderzijds een productieve rol zonder een volwaardig kunstencentrum te willen zijn.

APB Cultuurhuis de Warande staat ook voor een organisatiemodel waarbij naast de eigen werking, 6 onafhankelijke vzw's met complementaire functies worden gebundeld, omwille van de inhoudelijke verrijking en de organisatorische meerwaarde. Dit is een dynamisch gegeven.

Als provinciale culturele instelling neemt APB Cultuurhuis de Warande een regionale verantwoordelijkheid op als motor voor een streekgericht beleid. Dit vertaalt zich in concrete regionale acties, regionale samenwerkingsverbanden en een structurele regionaal gespreide werking. APB Cultuurhuis de Warande is een uitvoerder van het provinciaal cultuurbeleid: op gebied van cultuureducatie, kleur in cultuur en als serreplaats voor nieuw talent en creatieve publieksformats in de kunsten is APB Cultuurhuis de Warande een vanzelfsprekende actor binnen het departement Cultuur.

APB Cultuurhuis de Warande bouwt verder aan een hoog kwaliteitsvol kunstencours zonder de psychologische drempels van een kunsttempel te creëren. APB Cultuurhuis de Warande streeft naar een ruime regionale relevantie.

De werking van APB Cultuurhuis de Warande beperkt zich niet langer tot de vier buitenmuren van de instelling, maar overstijgt haar infrastructuur met een echt regionale werking in samenwerking en in overleg met de omringende cultuur- en gemeenschapscentra. Samen bouwen de centra steen voor steen verder aan een kwalitatief en divers cultuuraanbod.

Artikel 7 van de beheersovereenkomst bepaalt dat de deputatie jaarlijks aan de provincieraad volgende documenten m.b.t. het budget ter goedkeuring voorlegt:

- Het meerjarenplan van het APB met doelstellingen en actieplannen;
- Het budget van het APB met de acties ter uitwerking van de doelstellingen en actieplannen.

Het organogram van het APB vindt u terug bij de budgettoelichting op het intranet.

Het budget bevat op het niveau van de acties indicatoren en streefwaarden om de realisatiegraad op te volgen.

In het meerjarenplan en het budget worden de financiële consequenties voor de genomen beleidskeuzes opgenomen. Beide documenten zijn digitaal toegevoegd.

Voor 2018 zijn, zoals blijkt uit de budgettaire personeelsbehoefte, 49,90 VTE nodig.

De jaarlijkse dotatie, die het provinciebestuur aan het autonoom provinciebedrijf uitkeert om haar missie en activiteiten te ontwikkelen, vindt uw raad terug in het budget van de provincie. Deze dotatie bedraagt voor 2018 3.199.284,00 EUR.

In het meerjarenplan is voor het jaar 2019 een bedrag van 3.266.522,00 EUR als dotatie ingeschreven en voor het jaar 2020 een bedrag van 3.331.852,00 EUR.

Dit verslag werd door de deputatie goedgekeurd in zitting van 9 november 2017.

Het ontwerp van het budget 2018 en van het meerjarenplan 2019-2020 van het autonoom provinciebedrijf werden door de raad van bestuur van het APB goedgekeurd op 14 november 2017.

De provincieraad van Antwerpen,

Gelet op de artikelen 225 tot 237 van het provinciedecreet;

Gelet op het provincieraadsbesluit van 26 maart 2009 houdende goedkeuring van de statuten van het autonoom provinciebedrijf cultuurhuis de Warande;

Gelet op de beheersovereenkomst met het autonoom provinciebedrijf Cultuurhuis de Warande;

Gelet op de goedkeuring van het budget 2018 en het meerjarenplan 2019-2020 door de raad van bestuur van het APB Cultuurhuis de Warande in zitting van 14 november 2017;

Op voorstel van de deputatie,

BESLUIT:

Artikel 1:

Goedgekeurd wordt dat het autonoom provinciebedrijf Cultuurhuis de Warande voor het uitvoeren van zijn budget 2018 een dotatie van 3.199.284,00 EUR zal ontvangen.

Artikel 2:

Goedgekeurd wordt het meerjarenplan 2019-2020 van het autonoom provinciebedrijf Cultuurhuis de Warande.

Artikel 3:

Goedgekeurd wordt het budget 2018 van het autonoom provinciebedrijf Cultuurhuis de Warande.

VOORZITTER.- Zijn daar tussenkomsten over? *Geen.*

Dan leg ik dit punt voor ter stemming en de stemming is geopend.

Heeft iedereen zijn stem uitgebracht? Einde van de stemming.

60 leden hebben deelgenomen aan de stemming;

52 leden hebben ja gestemd;

5 leden hebben nee gestemd;

3 leden hebben zich onthouden.

Goedgekeurd met 52 stemmen ja, bij 5 stemmen nee en 3 onthoudingen.

Nr. 1/2 van de agenda

**Vredescentrum vzw: Jaarverslag en jaarrekening 2016.
Kennisname.**

Verslag van de deputatie

De vzw Vredescentrum heeft haar jaarverslag en jaarrekening 2016 ingediend.

In 2016 bedroeg de subsidie aan de vzw Vredescentrum 128.800 EUR.

Uit de jaarrekening 2016 blijkt dat de totale uitgaven 247.719,42 EUR bedroegen. Het balanstotaal bedroeg 258.563,78 EUR en de resultatenrekening sloot af met een negatief saldo van 6.227,96 EUR.

De bijlagen zijn elektronisch ter beschikking.

Uw raad wordt voorgesteld kennis te nemen van deze documenten.

Dit verslag werd door de deputatie goedgekeurd op 9 november 2017.

De provincieraad van Antwerpen,

Gelet op de bepalingen van het provinciedecreet;

Op voorstel van de deputatie,

BESLUIT:

Enig artikel:

Kennis wordt genomen van het jaarverslag en de jaarrekening 2016 van de vzw Vredescentrum.

VOORZITTER.- Dit is een kennisname.
Zijn daar tussenkomsten over? *Geen.*

Kennis wordt genomen.

Algemeen beleid:

VOORZITTER.- De heer Claessen heeft het woord.

De heer CLAESSEN.- Voorzitter, collega's,

U zal het zich ongetwijfeld herinneren dat met de budgetbesprekingen van vorig jaar de provincie zich sterk maakte om een diervriendelijker beleid te voeren. Ik had de grootste verwachtingen want naast gedeputeerde Lemmens zou ook gedeputeerde Röttger dierenwelzijn in onze provincie mee ondersteunen. Echter, het aantal initiatieven aangaande dierenwelzijn is wel erg bescheiden, zelfs bedroevend laag. Op enkele giften aan vogelcentra en andere te na gesproken is er weinig sprake van een echt dierenbeleid.

Het vergt nochtans geen al te grote investeringen om bijvoorbeeld aangepast materiaal aan te schaffen, of om met een vaste toelage dierenasielen te schenken. Waarom niet investeren in een dierenambulance voor de provincie Antwerpen? Nu is die beperkt, naar mijn weten, tot het grondgebied van de stad en het noorden van Antwerpen. In 2015 kreeg het Vlaams gewest maar liefst 3.551 oproepen van mishandeling en dierenverwaarlozing, of bijna 10 meldingen per dag.

Dierenasielen zijn, en blijven voorlopig dan ook de enige reddingsboei voor dieren in nood. Zij overleven vaak alleen op vrijwilligerswerk. Maar voor een efficiënt dierenbeschermingswerk moet je over voldoende gebouwen, middelen en professionele mensen beschikken om huisdieren een tijdelijke thuishaven te bieden.

De Antwerpse dieren centra en dierenasielen verdienen onze aandacht. Denk maar aan de te lange wachttijden of -lijsten in de zomermaanden, een nood aan uitbreiding van controles op dieren mishandeling en -verwaarlozing. Maar vooral onze opvangcentra kampen met financiële moeilijkheden. Met het bedrag van 1 zitpenning - mijnheer Merckx gaat dat weten - kan je bijvoorbeeld 1 opvangdier ruim 3 maanden verzorgen. Beeld je eens in wat je pakweg met 6.000 EUR zou kunnen doen?

Collega's, het is ook opmerkelijk dat de provincie zich nauwelijks in de discussie mengt als het om dierenleed bij het islamitisch Offerfeest gaat. In 2019 zou er eindelijk een verbod komen op onverdoofd slachten van kleine herkauwers. Zo kan veel dierenleed vermeden worden. Normaal wordt vanaf dat jaar verplicht om kleine herkauwers elektronisch te verdoven en zo een einde te maken aan deze vreselijke dieren mishandeling.

Mijn eerste vraag is dan ook welke ontradingsmaatregelen of initiatieven neemt de provincie in het overgangsjaar 2018 betreffende het Offerfeest. Dat is voor het Vlaams Belang van cruciaal belang dat dieren op een waardige manier het leven laten.

Graag had ik ook vernomen of de provincie bereid is meer financiële middelen te voorzien voor Antwerpse dieren centra en/of een dieren ambulance.

Tot slot, is de provincie bereid geen vlees van onverdoofd geslachte dieren te serveren bij maaltijden in opdracht van deze overheidsinstelling?

VOORZITTER.- De heer Lemmens heeft het woord.

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Mijnheer Claessen, omdat wij niet in het bezit waren gesteld van uw interpellatie zal ik hier algemeen moeten antwoorden. Normaal gezien zou het wel fijn zijn moest u die vragen even gewoon doorgegeven hebben, dan konden we daar een veel beter antwoord op geven.

Maar niet getreurd, wij hebben, in tegenstelling tot wat u zegt mijnheer Claessen, wel een beleid gevoerd. Wij hebben dat gedaan zonder budget of zonder personeel. Er zijn voor het domein dierenwelzijn geen budgetten voorzien. Dierenwelzijn wordt door mijn kabinet bekeken vanuit meerdere invalshoeken om zo een relevante resultaatgerichte rol te spelen, hetzij sensibiliserend, hetzij meer actief. Deze rol wordt vooral ingevuld via samenwerking met andere domeinen binnen de provincie, of met andere lokale of bovenlokale overheden. Zo volgt mijn kabinet de informatie rond dierenwelzijn op bij de lokale besturen en staan we in nauw contact met het Vlaamse kabinet Dierenwelzijn.

Regelmatig verwijzen we lokale besturen en burgers met specifieke vragen door naar het bevoegde beleidsniveau. Vanuit Vlaanderen, en Vlaams minister voor Dierenwelzijn Ben Weyts in het bijzonder, wordt deze legislatuur sterk ingezet op sensibiliseringscampagnes. Het heeft geen zin om daar nog eens tussen te fietsen met een eigen provinciale campagne. Wij denken dat dit contraproductief werkt.

Wat hebben we dan gedaan? Een aantal concrete acties:

Ten eerste: rond het afvangen van de zomerganzen. Waar we als provincie een meerwaarde kunnen bieden en een resultaatgerichte rol kunnen spelen doen we dit. Zo hebben we vorig jaar, in samenspraak met collega Rik Röttger, het initiatief genomen om voor het afvangen van zomerganzen een nieuwe aanpak te implementeren binnen onze provincie. Dit gebeurde beleidsoverschrijdend met meerdere diensten en met inbreng van standpunten van zowel natuurorganisaties als dierenrechtenorganisaties. Bijzondere aandacht ging hier naar alternatieven voor het doden van de ganzen. We keurden een manier van aanpak goed waarbij wordt ingezet op preventie door het schudden van eieren, en op het kritisch bekijken van de noodzaak van afvangen. Wanneer er geen andere optie meer is, laten we de ganzen ter plaatse pijnloos inslapen door vergassing.

Ten tweede: een initiatief genomen rond de roofvogelshows in onze provinciale domeinen. In nauwe samenwerking met de dienst Duurzaam Milieu- en Natuurbeheer, maar ook met het departement Vrije Tijd, werken we momenteel aan een protocol dat enerzijds rekening houdt met het welzijn van de dieren, en anderzijds met het gegeven dat valkerij immaterieel erfgoed is, erkend door de UNESCO.

Ten derde: hier zijn we al met wat grotere dieren bezig, de everzwijnenpopulatie. Die groeit enorm in Vlaanderen, ook in en rond onze provinciale domeinen. In de Kempen hangen die beesten al eens graag het zwijn uit. Dit brengt toch wel wat zorgen mee voor de natuur, de landbouw, en onze bezoekers. We volgen dit natuurlijk ook van zeer nabij op. Wij werken hier bewust met onze eigen veldwachters die de domeinen en de locaties van het wild kennen, en die een probleem snel kunnen aanpakken door gericht en selectief te schieten. Uiteraard moeten we bij te grote populaties van everzwijnen ook afspraken maken met de wildbeheereenheden uit de buurt, onder andere voor de opvolging op de gronden rondom onze domeinen. Everzwijnen zien immers geen domeingrenzen, en bij mijn weten zijn die ook niet opgenomen in de studie van professor Verhetsel rond de identiteit van de provincie, en die lopen al eens over de provinciegrenzen heen.

Sowieso, dames en heren, is het onze bedoeling om enkel aan strikt noodzakelijke bestrijding te doen, en is het niet de bedoeling om echt te gaan jagen of klopjachten te gaan organiseren in onze domeinen.

Dat hebben wij allemaal al gedaan, zonder budget, opgevolgd vanop mijn kabinet, en in samenspraak met al onze diensten. In elk geval, wat het onverdoofd slachten betreft, hebben wij geen initiatief genomen. Ik denk dat dit een taak is voor de steden en voor de gemeenten.

Dank u wel.

VOORZITTER.- De heer Röttger heeft het woord.

De heer RÖTTGER, gedeputeerde.- Als ik nog even mag aanvullen, ik denk dat het niet heel correct is om te stellen dat er geen beleid is naar dierenwelzijn. De vogelopvangcentra in onze provincie krijgen wel degelijk een structurele toelage. Misschien is het onderscheid dat u daar moet maken dat die vogelopvangcentra voor dieren zorgen die in de vrije natuur rondlopen, en niet voor de huisdieren. Dat is een belangrijk onderscheid. Dat is waar, dat is nog een hele andere zorg die daar nodig is. Maar ik verwijs naar het antwoord van mijn collega. Ik denk dat ook veel steden en gemeenten daar zich reeds voor inzetten. Wat ons betreft zou dat meer kunnen. Op dat aspect hebt u gelijk, daar nemen wij geen actieve rol in op.

Ik vind het wel wat bijzonder dat u het dierenwelzijn alleen maar bij het levenseinde belangrijk vindt. Want als u kijkt naar de inspanningen die deze provincie levert rond natuurverbindingen, en dat soort dingen, zorgen wij elke dag voor het leefgebied van die dieren. Dan doen wij dat via ruimtelijke ordening, dan doen wij dat in heel ons beleid. Dus ik denk dat u het niet moet vernauwen tot het stukje vlees dat op ons bord komt, maar dat dierenwelzijn wel degelijk een stuk is van ons beleid en we daar elke dag wel degelijk mee bezig zijn.

VOORZITTER.- De heer Merckx heeft het woord.

De heer MERCKX.- De voorbeelden van de burgemeester van Bonheiden en van mevrouw Michielsens maken school. Vanaf nu gaan we vaker filmpjes vertonen.

VOORZITTER.- Als dat binnen de 5 minuten valt heb ik daar geen enkel probleem mee.

De heer MERCKX.- Het gaat over een pleidooi voor digitale transparantie en politieke kijk naar Zweeds model.

Het eerste filmpje dat ik u ga tonen is een fragmentje van nog geen minuut. Het is in het Frans. De meesten van u verstaan dat, maar ik vat het kort samen. De burgers van Zweden stellen een affaire Fillon zoals in Frankrijk, dat is bij ons onmogelijk: We hebben toegang tot alle verdiensten van onze politici, hun onkostenuitgaven. Het voorbeeld van een minister die moet aftreden omdat hij zijn professionele kredietkaart gebruikt had voor 1.000 EUR privéaankopen, een paar leggingsdoosjes, Toblerone, en sigaretten, maar toch is ze moeten opstappen.

Het eerste fragment wordt getoond

Een tweede fragmentje waar u een parlementair, met 40 jaar dienst, hoort vertellen hoe hij een vaste bruto wedde van 60.000 EUR heeft en alle kosten moet verantwoorden. Ook als hij professioneel op restaurant gaat: wie erbij aanwezig was, geen aparte forfaitaire kostenvergoedingen zoals bij ons het geval is voor parlementaire gedeputeerden tweeduizend en een beetje per maand. Voor de provincieraadsvoorzitter is dat 17.960 EUR

bruto. Commissie- en fractievoorzitters, ook wij: 1.700 EUR bruto. In Zweden bestaat dat niet. De vergoeding is serieus, maar all-in.

Het tweede fragment wordt getoond

Het volgende filmpje, nog concreter, is een reportage van de RTBF. Het begint met te zeggen: affaires zoals Publifin, en uiteraard ook Publipart in Gent, is bij ons onmogelijk. Het is een interview met een schepen van transport en internationale relaties van Göteborg, 650.000 inwoners. Van alle uitgaven moet een fiche opgemaakt en ingescand worden, tot en met 10 EUR voor het busticket naar de luchthaven. Bij voorrang moeten ze het openbaar transport gebruiken. Burgers kunnen die ingescande uitgaven online bekijken, ook al hun verdiensten, en zelfs hun bestuurlijke emails.

Het derde fragment wordt getoond

Een laatste stukje van 30 seconden waar zij uitlegt dat zij een all-in bruto maandloon van 6.500 EUR heeft. Het leven in Zweden is ook een beetje duurder. Mandaten in raden van bestuur worden niet betaald, dat zit in de basisvergoeding, geen extra vergoedingen, geen aparte forfaitaire kostenvergoeding.

Mijn vraag is: waarom kunnen wij deze modellen niet toepassen bij ons, ook in onze provincie?

Model 1: het online zetten van alle stukken over uitgaven, kosten, verdiensten, zodat zij gemakkelijk te raadplegen en controleren zijn door de verkozenen. Met de BBC nu gaat dat niet. U zegt wel, enkel tot op het niveau van actieplan, zonder details, en dikwijls verspreid over verschillende diensten en doelstellingen. Voor details moet je nog altijd passeren via de griffier. Dit is zeer omslachtig voor beide partijen. Op het VVP-colloquium hoorde ik een ouder raadslid spreken over een grote onnodige kostenpost die hij had kunnen doen verdwijnen in zijn provincie. Hij zei: in die tijd hadden we nog boeken waarin we het konden vinden. Wij zitten dus, wat de controle van belangrijke gespecificeerde deuluitgaven en kosten betreft, nog altijd in de tijd van voor de boeken. Dat is niet eens van vorige eeuw, maar van nog langer geleden. Onbegrijpelijk in het tijdperk van de 'internet of things'. De Vlaamse overheid blijft de hoofdverantwoordelijke voor de met haar BBC georganiseerde digitale intransparantie. Toch blijft het teleurstellend dat onze provincie geen enkel nieuw initiatief neemt om de digitale toegang van verkozenen tot detail van uitgaven, onkosten, en verdiensten toegankelijk te maken, idem voor onze burgers.

Model 2 dat navolging verdient: bescheidener vergoedingen, die all-in zijn en met afschaffing van de forfaitaire onkostenvergoedingen.

Voor de gedeputeerden kan dat gelden. Zij hebben, terecht, het statuut van de parlementairen. Actueel betekent dat een basiswedde van 85.600 EUR per jaar. Ze mogen bijverdienen in intercommunales en andere instellingen en directiecomités tot 50% van dat bedrag. Dus dan komt er 42.000 EUR bij. Dat leidt tot een maximum van 100.000 EUR per jaar bruto. Daarnaast is er een niet belaste forfaitaire onkostenvergoeding van 2000 EUR per maand (dus 24.000 EUR netto per jaar). Dat kan maandwedden opleveren tot 8.000 EUR netto of meer.

Waarom is men dan niet gewonnen voor het wetsvoorstel van onze kamerleden Raoul Hedebouw en Marco Van Hees, dat is ingediend in mei in de Kamer van Volksvertegenwoordigers?

VOORZITTER.- Mijnheer Merckx, u bent al ongeveer 8 minuten bezig. Kan u stilaan afronden?

De heer MERCKX.- Ja, ik heb hier wat technische problemen.

VOORZITTER.- Dat had ik al gezien.

De heer MERCKX.- Zij hebben in mei een wetsvoorstel ingediend met een maximumplafond voor ministers en kamerleden, en dus ook gedeputeerden. Wat houdt het in? Maximaal tweemaal het mediale loon, dus 2 keer 2.976, zeg 3.000 EUR of 6.000 EUR bruto per jaar, met een all-in karakter, geen extra vergoedingen voor andere functies in raden van bestuur. Afschaffing van de belastingvrije forfaitaire onkostenvergoeding, maar wel nog gecertificeerde onkostennota's.

Tot slot, wat wij ook kunnen, en wat ook in Zweden bestaat, is de afschaffing van onverantwoorde en dure privileges. Wij stellen hier al 5 jaar voor om een einde te maken aan de betaling van de leasing en de brandstof voor een dienstwagen van de provincieraadsvoorzitter. Kostprijs in 2015: 15.0000 EUR, in 2016: 11.000 EUR. Deze kost is onverantwoord, en dit privilege bestaat alleen in onze provincie en nog een andere, niet in de drie andere. Waarom moet onze provincieraadsvoorzitter een dienstwagen hebben die hij naar believen ook voor eigen gebruik kan aanwenden? In West-Vlaanderen antwoordde de provincieraadsvoorzitster op een vraag van Apache waarom haar representatievergoeding zo hoog moet zijn, bijna 18.000 EUR: "Ik betaal daar onder meer mijn verplaatsingen voor de provincie mee." Onze voorzitter trekt net als haar ook die 18.000 EUR, bovenop de dubbele zitpenningen, enzovoort.

Mijn vraag is: is de deputatie bereid alvast komaf te maken met dit laatste privilege voor de provincieraadsvoorzitter? En is ze ook bereid, voor wat de gedeputeerden betreft, hun steun uit te spreken aan het voorstel Hedebouw-Van Hees (of de principes ervan) en al op eigen initiatief stappen in die richting te zetten?

Zo zullen we bereiken dat de inkomens van politici, hoewel nog altijd hoger dan het gemiddelde, nauwer aanleunen bij die van het gemiddelde van de mensen in België? Dan zal het vertrouwen in de politiek winnen. Dan zal men niet meer beschimpt worden, en zal men niet gewantrouwd worden, maar gewaardeerd.

Ik dank u.

VOORZITTER.- Ik wil zelf eerst iets zeggen over de provincieraadsvoorzitter in zijn totaliteit. Ik heb hier alles bij van alle provincieraadsvoorzitters. West-Vlaanderen, het voorbeeld dat u geeft, heeft een wagen met occasionele mogelijkheid tot beroep op een chauffeur zelfs. Ik zeg maar wat zij tegen mij heeft gezegd.

De heer Schoofs heeft het woord.

De heer SCHOOFS.- Ik vond het een heel interessante tussenkomst van mijnheer Merckx. Hij verwijst naar het bestuur in Zweden, de Zweedse coalitie. U weet dat het beleid in Vlaanderen ook wel eens vergeleken worden met de Zweedse coalitie. Dat is toch fijn dat hij daar verwijst naar een coalitie met conservatieven, christendemocraten, en liberalen in het beleid die een transparant beleid hebben uitgewerkt. Ik was ook naar een communistisch land aan het zoeken met zo'n transparant model, maar ik kwam alleen uit bij Noord-Korea. Maar dat zal voor de volgende tussenkomst zijn, denk ik.

Applaus

VOORZITTER.- De heer Janssens heeft het woord.

De heer JANSSENS.- Dank u wel, mijnheer de voorzitter.

Op zich heb ik er niets op tegen dat men die vraagstelling brengt, want ik vind het goed dat men af en toe eens reflecteert over vergoedingen. Dat houdt de burger scherp. Voor sommigen is dat een politieke discussie. Het zal altijd teveel zijn. Veranderen: zal het juist zijn? Persoonlijk moet ik zeggen dat ik die bedragen die ik hier hoor, als ik kijk naar de inspanningen van de deputatie en de voorzitter ter zake, ook van de provincieraadsleden, marktconform vind. Ik zal niet zeggen dat we de deputatie voor een prikje hier op de kop hebben getikt, maar ik vind het heel normale vergoedingen.

Waar ik het iets moeilijker mee heb, mijnheer Merckx, is dat het door u altijd gebracht wordt in een sfeerschepping en stemmingmakerij. Het is altijd overdreven. Het is gegraai. Het woord zakkenvullers wordt juist niet gebruikt. Ik herinner mij ook nog uw tussenkomst ten tijde van Tomorrowland waar u kwistig hier in het halfrond en in de pers halve waarheden aan het rondstrooien was over tickets die als manna over de hoofden van provincieraadsleden werden uitgestrooid, of uw potsierlijke bewering dat voor een of ander kaartje van Tomorrowland de provincieraadsleden hier hun besluiten zouden laten afhangen. Ik vind dat nogal gek.

Maar wat mij echt stoort in het geheel zijn twee dingen. Dat is dat u nu al jaren, want het is niet uw eerste tussenkomst ter zake - ik herinner mij over de wagens van de deputatie, Tomorrowland, inkomsten uit mandaten van intercommunales - op zoek bent naar de volgens mij niet bestaande splinter in het oog van een ander, en dat u een serieuze plank in uw eigen oog niet meer opmerkt. Want volgens mij is er een fundamenteel verschil tussen terechte vergoedingen en onterechte vergoedingen. Terechte vergoeding zijn bijvoorbeeld de vergoedingen die u hier aanhaalt. Dat zijn vergoedingen die gaan naar de voorzitter, naar leden van de deputatie, naar provincieraadsleden. Vergoedingen die gebeuren op basis van een beslissing van een hogere overheid, van een decreet, van een huishoudelijk

reglement dat op een democratische wijze is gestemd in de verschillende provincieraden of in het Vlaams parlement. Dat zijn terechte vergoedingen die worden uitbetaald.

Onterechte vergoedingen zijn vergoedingen die door personen bijvoorbeeld geclaimd worden op basis van een aanwezigheidslijst en van een handtekening waar men claimt dat men recht heeft op een presentiegeld, alhoewel men weet dat men op basis van een huishoudelijk reglement daar geen recht op heeft. Dat noem ik onterechte vergoedingen. Ik vind dat een fundamenteel verschil, en iets waar u moet over nadenken: terecht of onterecht, een basis, fundamenteel, dualiteit in onze beschaving, juist en niet juist. En transparantie: OK, maar transparantie is nu eenmaal transparantie. Dat kan men niet enkel gebruiken wanneer het uzelf goed uitkomt.

Ik dank u.

Applaus

VOORZITTER.- De heer Lemmens heeft het woord.

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Wij, als deputatie, wachten met gerust gemoed het debat in de Kamer van Volksvertegenwoordigers af.

Ik dank u.

VOORZITTER.- De heer Willekens heeft het woord.

De heer WILLEKENS.- Ik wou maar zeggen dat als het debat in de Kamer van Volksvertegenwoordigers toch in het nadeel moest uitdraaien van de provincieraadsvoorzitter, ik hem graag een lift aanbied.

VOORZITTER.- Bedankt, ik krijg er tranen van in mijn ogen.

De heer Merckx heeft het woord.

De heer MERCKX.- Eerst een antwoord aan mijnheer Schoofs. Ik weet natuurlijk niet wanneer die maatregelen in Zweden ingevoerd zijn. Ik weet dat zij heel lang een uitgesproken links sociaaldemocratisch bestuur gehad hebben. Ik ben ook nooit te beroerd geweest om positieve zaken die door mensen van liberale partijen naar voor gebracht worden, ook hier, voluit te steunen.

Laat mij toe van even langer te antwoorden op die zware beschuldigingen, en op die behoorlijke streek die mijnheer Janssens heeft uitgehaald tegen ons. Wijzelf, Nicole en ik, hebben nooit aan zelfverrijking gedaan. Integendeel, wat wij gedaan hebben voor de zaak van de werkende mensen, voor geneeskunde voor het volk, had je meer dan één huis voor uzelf kunnen bouwen, en ook nu nog. Wij hebben de 55.544 EUR die ik tot nu toe

gekregen heb in de eerste 4 jaar tot op de laatste 71 cent gestort op de rekening van onze partij.

Rumoer in de zaal

VOORZITTER.- Mijnheer Merckx heeft nog altijd het woord.

De heer MERCKX.- Ik weet ook wel dat dit geen reden is om onterechte zaken proberen te verwerven.

Wij zijn ook nooit, en er is geen enkel bewijs van geweest, er op uit geweest om voor onze partij heel veel geld te vergaren. Ik heb u de wetsvoorstellen van onze kamerleden voorgesteld. Die dragen nu, van de 6.000 EUR netto die zij ontvangen, waarschijnlijk 4.000 EUR af aan de partij, als het voor sommigen niet meer is. Dus als wij voorstellen dat het belangrijk verminderd wordt met 50%, of zo, gaan zij in verhouding minder voor onze partij afdragen, en dat weten wij goed genoeg.

Wat wij getekend hebben is altijd in onze ogen geweest voor aanwezigheid, en nooit met de bedoeling van onterechte zitpenningen te verkrijgen. Trouwens, hoewel de cijfers die men daar bijeen gezet heeft betwistbaar zijn op diverse punten, hebben wij direct gisteren die 10.000 EUR zonder kijken al gestort.

Over de oorzaak van het mislopen ga ik het volgende zeggen. De fundamentele oorzaak is de plotse beslissing van september 2014 dat wij slechts voor 3 commissies zouden betaald worden. Dit was de oorzaak. In mei 2014 verscheen een artikel een Solidair waar gezegd werd: van de 23.000 EUR die Kris Merckx als fractievoorzitter in de provincieraad verdiend heeft, heeft hij het totale nettobedrag, 16.000 EUR, tot op de cent op de partijrekening gestort. In het Vast Bureau is dat toen daarna ter sprake gekomen en heeft men het de volgende provincieraad in september gestemd. Een discriminatorische maatregel die nog nooit tegen geen enkele andere kleine partij die in dezelfde situatie zat toegepast is. Trouwens Groen heeft toen terecht geprotesteerd: hier is altijd betaald voor mensen die aanwezig waren en die gewerkt hebben, iedereen moet op dat punt gelijk behandeld worden. En zij hebben die maatregel ook niet gesteund. In het huishoudelijk reglement stond ook niets in dat dit vroeger wel al gegolden had.

Wat is er aan de hand? Bij de administratie zijn er serieus wat dingen fout gelopen. Wij hebben die altijd ...

Mijnheer Merckx wordt onverstaanbaar onderbroken

VOORZITTER.- Mijnheer Merckx heeft het woord.

De heer MERCKX.- Feiten zijn feiten. Een administratie wordt geleid en begeleid door een bestuur. En die is op de eerste plaats verantwoordelijk. Wij hebben geen enkele mededeling gekregen dat wij vanaf dan zelf duidelijk moesten aanduiden wanneer wij geen zitpenning moesten hebben. Wij hebben niet altijd heel dat huishoudelijk reglement gelezen. Wie heeft dat gedaan toen hij hier in de raad is gekomen? Men heeft ons niet de

datum meegedeeld waarop het zou ingaan. Dus wij gaan ervan uit dat een administratie belast is met controle. En zij doen dat ook, elke maand. Ik heb bewijzen van mensen die verwittigd zijn wanneer zij zich vergist hadden. Bij ons heeft het meer dan anderhalf jaar geduurd voordat er contact met ons opgenomen is. Er is ook nooit een vraag om rechtzetting gebeurd voor terugbetaling.

Er is bij ons onachtzaamheid en naïviteit geweest. Toen men dat ingevoerd heeft hebben wij gezegd: wij blijven tekenen voor aanwezigheid, zodanig dat wij kunnen bewijzen dat wij op bijvoorbeeld 5 commissies aanwezig zijn en maar voor 3 worden betaald. Het is aan het bestuur om maatregelen uit te voeren en te controleren. Na een paar maanden, omdat ik en Nicole onze zitpenningen storten op een aparte rekening waar niets anders opkomt dan alles wat wij ontvangen vanuit onze mandaten, hebben wij vastgesteld dat er nog altijd verder werd betaald. Medio 2015, of begin 2016 heb ik tegen Nicole gezegd: hier is een papier waar bij de kleine letters staat dat je eigenlijk tekent dat je moet betaald worden. Vanaf dan hebben wij stipt, zonder dat we gecontacteerd geweest zijn, heel correct ingevuld. Dat kan u zelf zien op de Exceltabel die erbij is.

Tenslotte is er nog een bestuurlijke administratieve nalatigheid geweest. In april 2016 zijn wij voor het eerst gecontacteerd, daar hebben wij de schriftelijke bewijzen van. Dat was 2 jaar en 4 maanden nadat die maatregel was doorgevoerd. Daar staat in: "U loopt een risico. Er is vastgesteld dat u in een bepaalde periode voor teveel getekend heb. Hou dat zelf in het oog." Wij hebben gezegd: "Wij houden dat al meer dan een jaar in het oog, nadat we dat zelf beseft hebben." Er is geen vraag geweest om terugbetaling. Als men dat gedaan had, hadden wij dat direct gedaan zoals we dat nu gedaan hebben.

Daarmee is die zaak voor ons uitgeklaard. Wij vinden het heel sneu dat men in zo'n zaak, waar de verantwoordelijkheid op de eerste plaats ligt bij het bestuur die ons ook zelfs niet verwittigd heeft, die met controle belast is, die ons geen opdrachten gegeven heeft, zelfs na anderhalf jaar niet gezegd heeft dat wij dit perfect in orde konden maken door terug te betalen, dat ons niets kon verweten worden. Dat men dan personen, die door iedereen gerespecteerd worden, om hun integriteit aanvalt, zonder dat je vooraf met ons contact opneemt om onze uitleg te kennen, vind ik heel spijtig. Je zou ook voor onze persoon een beetje respect kunnen hebben en voor alles wat we doen.

Ik heb u nooit van corruptie beschuldigd.

Rumoer in de zaal

Ik heb zelfs gevraagd in 't weekend: "Mag ik, als ik daar klaarheid over ken hoe het allemaal verlopen is, contact opnemen met mijnheer De Haes en met mijnheer Janssens?" Nee, men gooit dat in de drukste periode, en u weet hoeveel wij gewerkt hebben aan onze speeches, zonder controle bij ons, zonder enig overleg, gewoon in het publiek. Het is een boemerang die bij u deze keer op uw gezicht zal terugkomen. Niet op uw persoon, maar wel op diegenen die zoiets in elkaar steken.

VOORZITTER.- De heer Janssens heeft het woord.

De heer JANSSENS.- Spijtig dat ik hier al bijna bedreigd wordt.

Ik zou even duidelijk willen stellen dat ik niemand beschuldig van iets. Ik heb op 13 november een schriftelijke vraag gesteld, en ik heb een antwoord gekregen. Ik heb nooit contact genomen met de pers, in tegenstelling tot u. Dat is naar boven gekomen. Ik heb u niet beschuldigd. Ik zeg gewoon een definitie van terechte en onterechte verkregen vergoedingen. Wij zullen ten gepaste tijde het debat verder voeren. Wij kunnen daar verder over vragen aan de deputatie, en we zullen dan wel zien of uw opmerkingen terecht zijn, of dat het antwoord dat ik heb gekregen van de Griffie - ik ben hier maar een onschuldige tussenpersoon - waar is of niet.

Dus, ik beschuldig u van niets. Ik heb een antwoord gekregen van de deputatie en de Griffie.

Ik ga niet op alles ingaan want dat zou ons te ver voeren, maar ik vind het nogal eigenaardig dat u als vergoelijking brengt dat u die bedragen doorstort naar de partij. Wat maakt mij dat in godsnaam uit of dat dit naar de partij wel of niet wordt doorgestort. Ofwel zijn de vergoedingen onterecht uitbetaald, ofwel zijn ze niet onterecht uitbetaald. Naar waar die gaan trek ik mij niet aan, dat interesseert mij niet.

Een punt wil ik nog zeggen. U doet zo'n beetje dat u dat niet wist, en dat u dat huishoudelijk reglement toch niet moet lezen. Mijnheer Merckx, op het Vast Bureau op 19 september, in uw aanwezigheid, is dat voorstel gedaan. Er is een heel debat geweest, want ik ben nadien de stukken gaan lezen na dat ik het antwoord van de Griffie kreeg. Daar hebt u zich duidelijk verzet tegen dat huishoudelijk reglement. U hebt daar uw argumenten voor. Ik denk dat u nog bijgetreden bent door andere collega's. Dus u wist dat dit voorstel kwam. Op 25 september, op de provincieraad, is dat hier ook ter stemming voorgelegd. Dan hebt u zich opnieuw verzet tegen die zaak, met uw argumenten, waar ik alle respect voor heb, en u bent daar volledig tegen ingegaan. Het ging trouwens niet alleen over presentiegelden, het ging ook over de beperking van de spreektijd. U hebt zich daar tegen verzet. Vanaf 1 oktober, of vanaf 25 september 2014, wist u waaraan u zich had te houden en waaraan u zich niet had te houden.

Dat is mijn conclusie. Iedere Belg wordt geacht de wet te kennen. Ieder provincieraadslid wordt geacht het huishoudelijk reglement te kennen, zeker wanneer hij daar zelf in debat is over geweest.

Ik dank u.

VOORZITTER.- De heer Van Hove heeft het woord.

De heer VAN HOVE.- Ik heb het verhaal van mijnheer Merckx met tranen in de ogen aangehoord.

Mijnheer Merckx vergeet wel te zeggen natuurlijk dat het feit dat hij in die commissie zit eigenlijk al een gunstmaatregel is. Er zijn 3 leden nodig om een fractie te vormen. PVDA is gelukkig nog geen fractie, als een echte erkende fractie. Hij mag daar zitten. Hij wordt daar nog voor vergoed. Dat is al een uitzondering. Dat is gunstmaatregel.

Ik wil nog ook een klein verhaaltje vertellen zonder daar echt een overeenkomst in te zoeken. Iedereen kent uiteraard Robin Hood. Robin Hood stal van de rijken en gaf het aan de armen. Maar al bij al bleef het een dief.

VOORZITTER.- De heer Merckx heeft het woord.

De heer MERCKX.- Ik ben daarnet een beetje emotioneel geworden. Ik heb zelf al gezegd dat het inderdaad niets uitmaakt of het geen argument is dat wij dat aan onze partij storten. Dat had ik zelf gezegd.

Het enige wat ik nog wil zeggen is - en dat hebben verschillende mensen mij gezegd - dat het geen toeval is dat men daar nu mee naar voren gekomen is terwijl men daar al 2,5 jaar mee naar voren had kunnen komen als een zogezegd schandaal. Nee, men heeft tot nu gewacht. Dat is geen toeval geweest. Dat is omdat ik nu een serene interpellatie heb ingediend waar ik nog eens met cijfers en verduidelijkingen, en concrete voorstellen gezegd heb: er is een alternatief voor wedden, voor vergoedingen, voor voordelen die te hoog zijn en die tegenover de gewone, gemiddelde werknemer niet te verdedigen zijn. Daarjuist heeft er mij een provincieraadslid gezegd: jullie wilden daarbij verniet werken. Wij willen niet dat ze werken aan het loon dat wij onszelf opleggen. Wij aanvaarden gerust dat ze in verhouding tot de verantwoordelijkheid die ze opnemen, de prestaties die ze leveren, 50%, of 2 keer meer, 3 keer meer zelfs kunnen verdienen dan de gewone werkende mens, als het om een eerste minister gaat, enz. Wij willen u zeker niet tot de armoedestand veroordelen.

Als men het nu naar voor gebracht heeft is dat de enige echte reden. Dat zou u beter erkennen, want u en uw bestuurder had 2,5 jaar tijd gehad om dat vast te stellen, en niet nadat we het al 2 jaar correct invulden.

VOORZITTER.- De heer Janssens heeft het woord.

De heer JANSSENS.- Ik ga nog heel kort reageren. Ik wil er gerust met collega Merckx nog over praten, maar het is niet zo dat het speciaal nu naar boven komt. Ik heb gewoon geruchten gehoord. Ik wist zelfs niet dat u ging tussenkomen over die wedden, en over die transparantie, dat moet ik eerlijk bekennen. Ik wist dat echt niet, met mijn hand op het hart. Ik heb alleen in de wandelgangen bepaalde geruchten gehoord. Een keer enkele maanden geleden, nu nog eens, en ik dacht: tiens, we gaan daar eens een vraag over stellen. Dat heeft helemaal niets te maken met deze periode. Ik wist het echt niet dat u daarover ging tussenkomen.

VOORZITTER.- De heer De Haes heeft het woord.

De heer DE HAES, gedeputeerde.- Als we dan toch de waarheid een stoel willen geven. Ik heb ook de pers niet gecontacteerd, ondanks hetgeen u beweert op uw website. De pers heeft mij gecontacteerd. Zij hebben mij eigenlijk overvallen met een vraag van een brief dat wij vanuit de deputatie, als antwoord op de schriftelijke vraag, hebben moeten tekenen. Ik heb daarop geantwoord. Ik heb daar ook heel terecht op geantwoord: "Als dat zo is weten wij dat nu. Dan zijn wij gevat, en dan moeten wij kijken of, en hoe we dat moeten terugvragen." Wij hebben niet gezegd of we het zouden terugvragen, maar we hebben gezegd dat we het gingen onderzoeken. De pers heeft dat anders gebracht. Maar ik geef toch wel kort lezing van wat uw miscommunicatie direct teweegbrengt. Ik kreeg

diezelfde avond al een mail. En u mag sentimenteel worden, maar ik heb een huisgezin. Die mail gaat zo: "Bla, bla, bla ... Van uw webpagina begrijp ik dat je in de horeca actief bent. Zijn uw witte kassa's in orde? Heb je al witte kassa's? Wordt al uw personeel voor de volle pot geregistreerd?" Dat zijn de type mails die ik onmiddellijk na de reactie op uw website bij mij in de bus krijgt. Je weet, als je jou kop boven het maaiveld uitsteekt, kunnen dit soort dingen recht in je gezicht terechtkomen. Dat zijn de mails die ik in mijn bus krijg naar aanleiding van uw mooie website. Dank u wel!

VOORZITTER.- Ik denk dat we deze discussie nu stilaan gaan sluiten. We kunnen misschien, zoals mijnheer Janssens heeft gezegd, eventjes apart gaan want op de duur gaan we hier blijven zitten en we hebben ook nog wel wat budgetbespreking te doen.

Mevrouw Naert, u krijgt nog heel even het woord, en dat stopt het echt.

Mevrouw NAERT.- Ik vind het heel spijtig dat iemand die brief en die cijfers wel naar de pers heeft gestuurd. Iemand heeft dat wel gedaan. Het is wel eens de moeite dat jullie dat ook onderzoeken.

Rumoer in de zaal.

VOORZITTER.- We gaan nu afsluiten en nemen even een pauze. Om 4 uur zien we elkaar terug.

De vergadering wordt geschorst om 15.48 uur.

De vergadering wordt opnieuw geopend om 16.02 uur.

VOORZITTER.- Ik zou eerst graag een oproep doen aan iedereen die nog moet spreken om de tussenkomsten beperkt te houden tot de 5 minuten die gevraagd zijn, want we hebben nog heel wat te doen. Wij zouden vandaag om 6u willen stoppen en proberen om zoveel mogelijk af te handelen. Er was 5 minuten afgesproken, en die geef ik uiteraard, en een debat kan ik ook niet tegenhouden, maar we gaan toch proberen er een beetje vaart achter te zetten.

Erediensten:

VOORZITTER.- De eerste tussenkomst valt al weg, want mijnheer Van Eetvelt is er niet.

Ruimtelijke ordening en mobiliteit:

VOORZITTER.- De tweede tussenkomst was voorzien voor mevrouw Bayraktar. Zij is er ook niet.

De heer Sels heeft eerst het woord.

De heer SELS.- Voorzitter, dank u wel voor het woord dat ik hier krijg.

Ik zou de gedeputeerde willen aanspreken. Het zijn twee heel korte tussenkomsten. Ik ga er ook vanuit, gedeputeerde, dat gezien uw parate kennis u daar heel correct en tijdig kan op antwoorden.

Het eerste dat ik hier zou willen aankaarten is in het kader van de ruimtelijke ordening, meer bepaald de problematiek van de grondwerkers. Het is al een aantal jaren geleden goed onderzocht geweest door VLAIO, het Vlaams Agentschap voor Innovatie en Ondernemen. Daar sprak men dan voornamelijk over de problematische ruimtegebruikers. Maar zover ik weet heeft dat overleg op het bovenlokaal niveau toch weinig resultaten of concrete oplossingen gegeven.

De problematiek van die grondwerkers is er vandaag de dag zeker en vast nog. Meestal gaat het dan voornamelijk over het feit dat zij niet meer welkom zijn op die klassieke bedrijfsterreinen, uiteraard omwille van hun groot ruimtebeslag, en dat zeker in verhouding met de beperkte tewerkstelling die daar vaak geldt. Het gaat niet enkel over het ruimtebeslag, maar ook de aard van de activiteiten en de hinder, de uitstraling die zulke activiteiten geven. Door dat ontbreken van dat echt ruimtelijk kader bieden nogal wat lokale besturen zelf ad hoc oplossingen aan, waarvan de lokale besturen in eerste instantie wel denken dat dit een goede oplossing is. Maar als we dan een aantal jaren verder zijn geeft dat toch zonevreemdheid situaties aan en nogal wat problematiek van mobiliteit en hinder, het zeven dat gebeurt in woonwijken, en noem maar op.

Daarnaast is daar ook een evolutie in merkbaar bij die grondwerkers, dat die aan brancheervaging gaan doen, en zien we grondwerkers afbraak, wegebouw, zelfs loonwerk gaan doen. Zoals gesteld, geeft het problemen op lokaal gebied, maar ook bovenlokaal, op provinciaal niveau zie ik daar geen kader verschijnen. Laat staan dat Vlaanderen ons daar een kader voor aanreikt. Dus willen we ook aan deze groep van ondernemers een ruimtelijk kader bieden. Alleszins vanuit onze gemeente zou er een enorme noodkreet zijn naar de provincie toe. Zoals u gisteren duidelijk stelde: trek die streekmotor goed op gang, zet die in 6de vitesse, laat aan Vlaanderen zien dat wij het wel kunnen in de provincie. Graag dus een aanpak en timing voor deze problematiek.

Ik had nog een tweede, heel korte, vraag. Die gaat over mobiliteit voor dezelfde gedeputeerde.

Gedeputeerde, ik moet u eerst en vooral feliciteren met uw team om echt te investeren in die fietsostrades: langer, breder. Dat is een goede zaak voor onze provincie. Als we dan spreken over duurzame mobiliteit ken ik hiervan nog een vorm. Dat is het gebruik dat vele honderden, voornamelijk mensen uit de Kempen, dagelijks doen door het gebruik van de lijnbus, de N68 die Limburg en de Kempen verbindt met de metropool hier.

De files nemen toe. Ik weet het, het is een beetje op de rand van het Vlaamse en het provinciale niveau. De mensen gebruiken die bus nog altijd, om duurzaamheidsredenen, om

veilig hier te komen. Maar de strook die voorzien is door HWV naast de snelweg start pas in Massenhoven, en de files staan vandaag de dag tot in Geel Oost. Ik zou het appreciëren mochten wij vanuit de provincie bij de Vlaamse regering druk ontwikkelen om deze strook te verlengen, zodanig dat én deze mensen deze duurzame vorm van mobiliteit blijven gebruiken, én dat het misschien een attractiepool kan zijn tot nog meer gebruik van die strook.

Dank u wel.

VOORZITTER.- De heer Geudens heeft het woord.

De heer GEUDENS.- Collega's,

Langs het Albertkanaal lopen de districten Antwerpen, Merksem, Deurne en de gemeenten Schoten en Wijnegem, een zone die we "De Kanaalkant" noemen. U kan het zich allemaal wel wat voorstellen.

In deze raad heb ik dit dossier al eens bepleit. Ik doe dat vandaag opnieuw omdat het tienduizenden inwoners van onze provincie betreft, onze economie raakt en nog altijd té weinig aandacht krijgt.

Inderdaad, collega's, die Kanaalkant is dichtbevolkt. Het wonen wordt er echter niet beter op. En dat is precies de grote uitdaging, onze opdracht zeg maar, om de industrie en het wonen veel beter te verzoenen dan nu het geval is. Goede ruimtelijke planners beseffen het belang van een goede zaak dat mensen dicht bij hun werk kunnen wonen. Ik weet wel, situaties zijn vaak historisch misgroeid. Men heeft het in het verleden toegelaten, maar het is toch wel een goede zaak dat mensen dicht bij hun job kunnen wonen, dacht ik. Dat besef groeit alsmaar meer de laatste jaren. Leefbaar wonen noemt men dat. Dichtbij het werk wonen kan zelfs een compensatie zijn voor een minder loon, dichtbij het werk wonen is ook goed om het mobiliteitsprobleem te helpen oplossen. Die visie miste ik wat in de speech van de gouverneur van vorige vrijdag.

En dat is precies onze bekommernis vanuit de unanieme Deurnese districtsraad. Er is inderdaad veel te weinig planning gebeurd in het verleden. Nu krijgen we daartoe kansen. Wat echter nu voorligt is onvoldoende om de getormenteerde buurten, en dat zijn ze wel degelijk, langs de Kanaalkant zuurstof te geven.

Ik vraag vriendelijk, maar met enige aandrang, aan de deputatie de plannen en acties ook te bekijken vanuit het standpunt van de mensen, niet alleen vanuit bedrijvigheid. Met die plannen, die weliswaar een bepaald maar beperkt officieel traject kenden, ook naar de bevolking te gaan. Dat kan dan burgerbevraging heten. Mijnheer de gedeputeerde, u hebt dat daarstraks toegelicht.

Bovendien, dat zeg ik persoonlijk, maar gesteund door heel de Deurnese districtsraad, reken ik erop dat het eerste stukje van de Kanaalkant, de zogenaamde driehoek van het Sportpaleis, 14 ha groot, niet de hardste bestemming, zware industrie, toegemeten wordt. Dicht tegen de stadskern wordt die driehoek best toegankelijker gemaakt, met de nodige passages voor fietsers en voetgangers om enig soelaas te bieden voor de Kronenburg en

Ten Eeckhovebuurten, waar vele duizenden mensen wonen, waar heel weinig open ruimte - van groen wil ik nog niet spreken - aanwezig is. Ik ben ook benieuwd, want daar heb ik toch positieve geluiden gehoord, wat de intendant daarover te vertellen heeft.

Naar mijn gevoel kan en moet de provincie in dit dossier de streekmotor zijn die werkt aan beter samenleven, werken, wonen en ontspannen.

Dank u wel.

VOORZITTER.- De heer Hens heeft het woord.

De heer HENS.- Geachte voorzitter, geachte leden van de deputatie en provincieraad,

Ik zou het even kort willen hebben over een aantal uitdagingen op het vlak van ruimtelijke ordening. Gedeputeerde, u hebt er terecht in uw inleiding ook al op gewezen dat we voor zeer grote uitdagingen staan in onze provincie. Ik moet regelmatig denken aan hetgeen architect Renaat Braem al in de jaren '60 zei, dat België ongeveer het lelijkste land ter wereld is. Dat komt dan voornamelijk door onze ruimtelijke wanorde. De bebouwing in Vlaanderen is nu eenmaal zeer versnipperd, en je kan bij wijze van spreken nergens in Vlaanderen rondlopen zonder dat je ergens een teken van bewoning of, in het beste geval een woonhuis, maar in het slechtste geval goede Vlaamse koterij kunt zien. Wij zitten dus opgescheept met een zware erfenis die niet snel uit het straatbeeld zal verdwijnen, letterlijk dan. We staan dus voor zeer grote uitdagingen. Er zijn heel wat evoluties die op ons afkomen: de veroudering van onze bevolking, de klimaatverandering, het groeiende auto- en vrachtverkeer, een groeiend toerisme. Het zijn allemaal evoluties en uitdagingen die een impact hebben op ruimtegebruik. Iedereen is het erover eens dat die uitdagingen immens zijn, niet alleen op Vlaams niveau, maar ook zeker en vast in onze dichtbebouwde provincie.

Ons provinciebestuur streeft in haar Nota Ruimte terecht naar een duurzame, leefbare, en kwaliteitsvolle ruimte. Het is een bijzonder goed werkstuk. De kernvraag blijft mijns inziens hoe we aan die vele uitdagingen die ik daarnet opsomde, het hoofd kunnen bieden zonder die verdere versnippering van de open ruimte toe te laten. Vandaag de dag gaat die versnippering helaas nog altijd door. We mogen dus niet dezelfde fouten maken als in het verleden. Het thema is heel actueel, en het ligt ook heel gevoelig. Dat getuigen bijvoorbeeld de reacties op de recente Vlaamse initiatieven, zoals een aantal maanden terug de Boskaart die moest ingetrokken worden, of de door Vlaanderen aangekondigde betonstop. Ik stel bijvoorbeeld in mijn eigen gemeente vast dat er onrust is bij bezitters van bouwgronden, dat aanvragen voor ontbossing enorm toenemen de laatste maanden, enz.

Ik wil in het midden laten hoe de doelstellingen zoals de betonstop in de praktijk gaan gebracht worden, maar ik zou hier wel een lans willen breken voor instrumenten die het groen in onze omgeving bevorderen. Groenvoorzieningen zijn belangrijk. Niet alleen omdat zij zorgen voor waterinfiltratie en buffering, maar ook voor de positieve effecten op onze gezondheid. Ik had hier nu graag een bloemetje gegooid naar mevrouw Avontroodt, maar ze

is helaas al vertrokken. Zij heeft het daarstraks heel goed verwoord: groen zorgt ook voor harmonie in uw leven als je kan genieten van groenvoorzieningen of erop kan uitkijken. Dat is wetenschappelijk bewezen.

We vinden het dan ook jammer dat minister Schauvliege enkele weken geleden in het Vlaams Parlement te kennen gaf dat ze geen voorstander is van verplichte groennorm als instrument om steden en dorpskernen effectief en snel te vergroenen. Het zou vooral toch in deze verharde gebieden een krachtig instrument kunnen zijn om projectontwikkelaars te dwingen om voldoende groen in hun projecten op te nemen, want sensibiliseren is helaas vaak niet voldoende en soms zijn er dwingende regels nodig.

Ik las met genoegen dat onze provincie in de Nota Ruimte het versterken van de groene infrastructuur in de open en in de bebouwde ruimte als 1 van de 5 doelstellingen vooropstelt. Ik zou dan ook een oproep willen doen aan de deputatie om bij de verdere uitwerking van het beleidsplan hieraan de nodige aandacht te blijven besteden.

Ik had graag vandaag ook al een tipje van de sluier willen zien oplichten over welke instrumenten er zullen ingezet om die doelstelling te bereiken.

Dank u wel.

VOORZITTER.- De heer Helsen heeft het woord.

De heer HELSEN.- Mijnheer de voorzitter, collega's,

Ik zou graag iets brengen over de mobiliteitsstudies en de taakstelling van de provincie. Er is al over gesproken, wij zetten in op mobiliteitsstudies, studies met afstemming tussen mobiliteit en ruimtelijke ordening. Waarom? Omdat mobiliteit niet stopt aan de grenzen van uw gemeente, ook niet aan de grenzen van de provincie. Maar het gaat over bovenlokale problemen, en die vragen een intermodale aanpak. Die vragen ook een aanpak die gelinkt is aan ruimtelijke ordening, en nog meer aan ruimtelijke planning, en ook een afstemming met andere beleidsdomeinen. Daar zijn we het allen over eens, denk ik.

De provincie heeft reeds een aantal belangrijke mobiliteitsstudies afgerond. De Noorderkempen dateert nog van de vorige legislatuur. De Middenkempen heb ik niet goed begrepen, gedeputeerde, of dat al dan niet is afgerond, maar is in ieder geval ver gevorderd. Dan is er de studie van de belangrijke regio Geel-Mol-Retie. De streefbeeldstudie N10-R16-N14 is voltooid. Dus er is al heel wat werk verricht. Er wordt ook veel werk gemaakt van het netwerk van de fietsostrades. Het is hier al zo dikwijls herhaald, maar het wordt heel fel geapprecieerd. Maar er is ook de fietsbarometer, de verkeerseducatie, de samenwerking met de scholen, het label 10op10 dat begin jaren 2000 gestart is en verder is uitgewerkt, en de mobiliteitsadviezen voor de bedrijven. Ik denk ook aan het provinciaal Mobiliteitspunt. We kunnen dus zeker stellen dat er heel veel expertise in huis is. Vraag is natuurlijk - je kan heel veel studies uitwerken en heel veel op papier zetten, zaken bij mekaar brengen, en mensen rond de tafel brengen - wat er nadien gebeurt met dat studiemateriaal?

Dan moet ik eventjes verwijzen naar het Vlaams niveau waar men in 2015 een akkoord heeft bereikt over een toekomstig openbaar vervoersbeleid in Vlaanderen met de vervoersregio's.

De vervoersregio's die als overlegplatform zouden dienen met onder meer afgevaardigden van De Lijn, het Agentschap Wegen en Verkeer, de NMBS, en van de lokale besturen. In 2015 is er toen wat kritiek gekomen van de TTB, de TreinTramBus vzw, voorheen noemde dat TreinTramBus gebruikers. Die stelde dat de vervoersregio's weinig of geen expertise zouden hebben. Ik denk dat dit niet correct is. Zij stelde dat heel de vervoersproblematiek zou worden overgedragen aan mensen met weinig autoriteit op dat vlak. Ik denk dat wat De Lijn en de spoorwegen betreft het duidelijk is dat dit hun corebusiness is. Ook het Agentschap Wegen en Verkeer, maar ook de vele gemeenten hebben wel wat expertise in huis. Denk ook aan de mobiliteitsplannen die elke gemeente heeft opgesteld en waar ze toch niet alleen alles letterlijk overnemen wat de studieburelen voorkauwen. De provincie heeft expertise, maar wat nog belangrijker is, de provincie heeft ook een helicopterview over mobiliteit binnen de grenzen van haar grondgebied.

Daarom zou ik durven pleiten voor een coördinerende rol van de provincies bij de regie van die vervoersregio's. De indeling is nogal arbitrair gebeurd, een beetje op basis van de geschatte interacties tussen de gemeenten en de vervoerskernen. Maar, ook een beetje naar aanleiding van de studie van mevrouw Verhetsel, stelt zich de vraag waarom je dat niet laat samenvallen met de provinciegrenzen. In Antwerpen zou dat natuurlijk vrij uitgebreid zijn, alhoewel de vervoersregio die nu opgestart is ook zeer groot is. Het zou bijvoorbeeld kunnen in de provincie Antwerpen om dat wel te laten samenvallen, maar dan in overlegorganen te werken met de arrondissementen, zoals ook de toekomstige kiesomschrijving er zal zijn voor de provincies. Ik denk dat we dan wel tot een coherent geheel zouden komen. Dat is dan veel beter afgestemd op het mobiliteitsonderzoek dat hier binnen de provincie al gebeurd is. In Limburg heeft men dat, volgens mij, op dit vlak weer goed begrepen en laat men die vervoersregio's samenvallen met heel de provincie Limburg. Dat werkt toch gemakkelijker en is ook heel wat gemakkelijker in overleg.

Binnen onze vervoersregio heeft de stad de lead genomen. Men zou willen werken aan een overkoepelend regionaal mobiliteitsplan met input van de mobiliteitsstudies van de provincie. Gelukkig, het zou er nog moeten bijkomen dat men die niet hanteert. Maar ik vind toch dat heel onze Antwerpse vervoersregio een moeilijke start kent. De eerste vergadering is geweest in 2016. Nu maandag hebben we een 3^e bijeenkomst. Ik vind dat we daar als provincie een beetje stiefmoederlijk behandeld worden. U zetelt daar ook in, gedeputeerde. Ik ben daar ook namens mijn gemeente. Maar ik heb toch niet veel concrete zaken gezien binnen die vervoersregio. Ik vind een beetje dat de provincie daar niet zo ernstig wordt genomen op het vlak van mobiliteitsbeleid, terwijl we dat in het verleden toch altijd hebben behartigd en veel zaken rond gedaan hebben. Voor mij is het heel duidelijk. Het is een grondgebonden materie. We hebben de expertise in huis. Waarom zou dan die coördinatie ook niet liggen bij het provinciebestuur, een bestuur dat toch democratische verkozen is? De provincie heeft ook de bevoegdheid over ruimtelijke planning, en heeft op dat vlak ook veel kennis in huis. Ze zit daar mee aan het stuur voor wat betreft de goedkeuring van de ruimtelijke uitvoeringsplannen. En, we hebben het gisteren nog beklemtoond, een provinciebestuur staat ten dienste van alle gemeenten. Ik

denk dat wij in de toekomst toch meer moeten doen, en ook kunnen doen, met die grondgebonden materies.

Dus mijn vraag is de volgende. Is de provincie Antwerpen bereid om stappen te zetten om in die richting te gaan. Ik denk dat er met een goed samengestelde vervoersregio de zaken veel sneller kunnen gaan en veel accurater kunnen aangepakt worden, en we sneller tot resultaten zouden kunnen komen dan nu het geval is, waar het een beetje afhangt van de stad en enkele gemeenten die mee in het dagelijks bestuur zitten die waarschijnlijk proberen van hun grieven naar voor te brengen. Ik denk dat het ruimer moet bekeken worden. We moeten ook zorgen dat er een belangstelling is van alle partners. Dat zou volgens mij wel kunnen via de provincie.

Dank u.

VOORZITTER.- Mevrouw Naert heeft het woord.

Mevrouw NAERT.- Mijnheer de voorzitter, geachte collega's;

Ik kom hier naar voor om een voorstel toe doen om vroeger dan nu, en liefst vooraleer het tracé van de fietsostrades vastligt, al inspraak te organiseren met de buurtbewoners.

Ik doe dat op basis van mijn ervaring door deelname aan de infosessies en workshop rond de Saffierstraat, gesprekken met partijleden in verschillende Antwerpse districten en andere gemeenten, en ook de info uit de commissie Mobiliteit.

Een voorstel doen om de communicatie naar, en de samenwerking met de buurtbewoners te verbeteren in verband met de aanleg van fietsostrades. Ik heb gemerkt dat het grootste deel van de buurtbewoners op al die gesprekken en infosessies voorstander is van een fietsostrade. Dat was ook zo op de workshop rond de Saffierstraat op 18 maart. De deelnemers waren trouwens zeer tevreden en positief over het initiatief.

Maar wat ik daar ook hoorde was het volgende: "Waarom werden we niet vroeger betrokken? Het is nu pas dat we er iets van horen, nu er nog weinig aan te veranderen valt." De eerste maal dat de provincie naar de bewoners trok was 16 november 2016. Het tracé lag toen al vast. Ik heb vandaag nog een mail gekregen met een verslag. Het is wel zo dat in verband met het actiecomité van de Saffierstraat er een onderhoud is geweest op 21 september 2016 met de dienst Mobiliteit. Wat heb ik daaruit afgeleid? De mensen waren daar ontevreden omdat ze de plannen niet te zien kregen. U kan zeggen dat dit bijzaak is, maar het is blijkbaar in het verkeerde keelgat geschoten. Ik merk hetzelfde in verband met de aanleg van de autostrade die de rotonde van Wommelgem moet verbinden met het ringfietspad en heraanleg van de Wouter Haecklaan. Ik merk daar bij beide dezelfde opmerking: waarom leggen ze het tracé niet voor, voor het vastligt?

Want zowel in de Groenenhoek, als bij de mensen van Deurne hebben die actiecomités op de duur de neiging om zich tegen die fietsostrade te keren, terwijl dat de bewoners er voor zijn. Het brengt verdeeldheid in de wijk terwijl eenheid in die wijk voor een goede fietsostrade waarbij ze betrokken zijn en een tracé dat ze willen, die fietsostrade kan verbeteren.

Mensen uit de buurt zijn meer en meer bekommerd over het groen in hun buurt. Mensen zijn bewuster geworden rond ecologie, en dat is een goeie zaak. Het belang van het behoud van groen in de stad, van bomen ligt hen nauw aan het hart. Dat was zo in de Saffierstraat, maar ik wil hier ook een mail van een bewoner in verband met de rotonde in Wommelgem naar het ringfietspad, gericht aan onze partij in Deurne, voorlezen. "Via Antwerpen Leefbaar kom ik bij u terecht. Het gaat over de plannen voor heraanleg van de Wouter Haecklaan in Deurne waar ik gedeeltelijk woon. De plannen werden medegedeeld aan de bewoners via een brief van jullie. Vermits ik deze zomermaanden niet aanwezig was kom ik er nu pas achter. Er is ook een petitie rondgegaan, hoorde ik. Die plannen betekenen onder andere een kap van grote, machtige en gezonde bomen langs de berm van de E313, die grenst aan de hele Wouter Haecklaan. Deze bomen zijn niet te vervangen door nieuwe aanplantingen om het effect voor het tegenhouden van fijn stof, zicht, appartementsblokken van 9 verdiepingen kijken nu uit op groen." Verder zegt hij: "Kortom, de levenskwaliteit en gezondheid van de bewoners is in gevaar. Het fietspad kan volgens mij perfect aangelegd worden zonder deze kap. De bewoners hebben steun en raad nodig. Denkt u of er nog iets kan veranderen aan deze plannen, en zou u dat eventueel willen steunen." Uiteindelijk zijn 6 bomen gekapt, in plaats van 3 bomen, en zijn 20 bomen nieuw aangeplant. Naar we vernomen hebben, kunnen de bewoners uiteindelijk wel leven met de huidige situatie. Maar dat buurtcomité, dat vroeger contact had met de provincie, en met de bewoners, zijn er nu tegen omdat ze het tracé niet kenden. Daar is een beetje verdeeldheid troef. Dat wil ik naar voor brengen. Eigenlijk brengt dat veel kwaad bloed teweeg dat zou kunnen vermeden worden.

Tenslotte heb ik ook gemerkt dat de buurtbewoners zeer goed weten waar de onveilige knelpunten liggen en op wat er moet gelet worden in verband met veilige fietsostrades. Zij zijn experts op dat vlak in hun buurt en kunnen een grote bijdrage leveren tot totstandkoming van veilige fietsostrades. In de commissie heb ik dikwijls gehoord: ja, maar de plannen zijn nog niet rijp genoeg om mee naar de buurtbewoners te gaan.

Mijnheer de gedeputeerde, u mag ervan overtuigd zijn dat wij voorstander zijn van fietsostrades. Het is een zeer goede zaak. Vandaar een voorstel om de buurtbewoners veel vroeger te betrekken in het tot stand komen van de fietsostrade, zelfs al zijn er nog veel vraagtekens. De bewoners kunnen helpen, zelfs om mee het tracé te bepalen want de pijnpunten liggen veeleer daar. Inspraak betekent dat ze ook daar hun zeg over hebben. Zonder afbreuk te willen doen aan de expertise en deskundigheid van de ambtenaren van de dienst Mobiliteit, want die bekwaamheid en dossierkennis ondervinden we op iedere commissie, denken wij toch dat het aangewezen is, en stelling wij voor, om vertegenwoordigers van bepaalde actiegroepen in de betrokken wijken te horen en soms op de commissie te vragen. Dat zal de leden van de commissie zeker helpen om een correct beeld te krijgen van eventuele pijnpunten die er zijn. Ik ben nieuwsgierig naar uw antwoord.

Dank u.

VOORZITTER.- De heer Kerremans heeft het woord.

De heer KERREMANS.- Als gedeputeerde Lemmens mij zo'n warme ontvangst toebedeelt dan wens ik daar toch een klein beetje op in te gaan.

Ik neem het artikel eruit dat wij laten verschijnen hebben. Dat was een klein, bescheiden artikel. De inhoud was minder bescheiden, toegegeven. Maar als wij zoiets laten verschijnen hebben wij daar uiteraard over nagedacht. Er staan 2 elementen in, namelijk dat wij die pluim gedeeltelijk op onze hoed steken, en dat het over 10 miljoen gaat.

Over dat eerste kan ik heel kort zijn. Het zijn mijn collega Patrick Feyaerts en ikzelf die hier de problematiek hebben aangekaart over de problemen van de gemeenten, daar waar zij een stuk fietsostrade zelf wilden aanleggen. Daar ging het over. En in dat kader wens ik verder te gaan. Alle lokale mandatarissen hier kennen dat probleem, en ik ga ervan uit dat zij ook achter de vraag stonden en dat opgevolgd hebben. Ikzelf ben daar 2 of 3 keer op teruggekomen. U hebt mij dan gevraagd om geduld te oefenen. Ok, ik heb dat gedaan. Maar toen het voor mijn dan toch een beetje langer duurde dan ik afkan ben ik zo vrij geweest om op een bepaald moment naar Hautekiet te bellen toen het ging over fietsostrades, fietsgebruik, en dergelijke. Hautekiet is het radioprogramma op woensdagmorgen. Met een beetje geluk ben ik daar door geraakt. Ik heb daar duidelijk het antwoord van de minister gehoord, en ik wil u dat niet onthouden.

De heer Kerremans laat het bewuste fragment horen.

Ik wou dat even laten horen. Ik volg heel dat dossier nauw op. De communicatie daarrond is behoorlijk vaag geweest, zeker naar mensen van de oppositie, maar dat begrijp ik.

Ik ga afronden, want we gaan dit niet te lang rekken. Ik denk dat wij van die 10 miljoen, dat heb ik gekaderd, iets op onze hoed mogen steken. Dat vind ik ook terecht. We zijn misschien vergeten van in dat artikel mijn collega Patrick Feyaerts te vernoemen, want die verdient dat ook. Maar ik heb wel een vraag. Ondertussen heb ik een gerucht gehoord dat het niet om een extra 10 miljoen gaat, zoals het hier toch klonk in het fragment, maar dat die 10 miljoen gewoon zou zijn als volgt. Het Fietsfonds: 10 miljoen, en vervolgens de toelating om dat geld van het Fietsfonds te gebruiken om onteigening te gaan betalen. Dat wil zeggen, de facto een vermindering van de middelen om fietsostrades aan te leggen. Als het daarover gaat, wens ik daar wel een antwoord op. Gaat het over extra middelen? Of gaan we het Fietsfonds gebruiken om meer met hetzelfde bedrag te doen, maar dan staan we weer geen stap verder.

Ik hoop daarop toch een duidelijk antwoord te krijgen, en ik hoop dat ik de rest ook duidelijk gekaderd heb.

Dank u wel.

VOORZITTER.- De heer Lemmens heeft het woord.

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Met mijn antwoorden zal ik misschien met het laatste beginnen. Over die 10 miljoen hebt u in uw bladje gezegd, en zo kwam het ook over, dat die

in onze provincie werd vrijgemaakt. Dat lees ik hier: "Er is 10 miljoen EUR vrijgemaakt, ... en: in de provincieraad ..." Ik wou dat het waar was. Ik heb u daarstraks in mijn inleiding gezegd: ik zal in februari komen met een nieuw subsidiereglement. Daaruit zal blijken of wij meer middelen kunnen vrijmaken. Ik hoop dat, maar ik heb daar nu nog geen zekerheid rond. Waarschijnlijk wordt dit op 15 december in het Vlaams Parlement gestemd. Dan zullen wij zien over hoeveel miljoen het gaat. Dan zal u misschien terug naar Hautekiet kunnen bellen om te vragen hoe het juist zit, mijnheer Kerremans. Ik heb in elk geval heel goed begrepen dat wij moeten afwachten tot het in het Vlaams Parlement is gestemd, en dat we dan in februari met een duidelijk reglement zullen komen. Maar onze bekommernis is dezelfde: zoveel mogelijk goede fietsinfrastructuur aanleggen. Daar moeten wij snel mee zijn.

Ik wil u ook nog zeggen dat u inderdaad dit hier hebt aangekaart, samen met mijnheer Feyaerts. Maar ik heb u toen ook geantwoord dat we er al heel lang geruchten van hadden gehad. Ik heb al 2 jaar ervoor burgemeesters bij mij gehad, en ik heb uw signalen ook doorgegeven aan minister Weyts. Dus ik denk dat we rond fietsbeleid, meerderheid en oppositie, allemaal een belangrijke rol te spelen hebben en dat we af en toe iets op onze hoed mogen steken. Ik misken u dat zeker niet, maar natuurlijk is het spijtig genoeg voor de gedeputeerde van Financiën dat u die 10 miljoen overschrijft op onze rekening, maar dat is nog een ander verhaal.

Ik wil ook nog even antwoord bieden op onze andere interpellanten. Allemaal dank voor uw tussenkomsten.

Mijnheer Sels, wat de grondwerkers betreft, dat is een gekend probleem. In heel veel dossiers, ook rond stedenbouwkundige vergunningen komen wij die problematiek tegen. U haalt een belangrijke problematiek aan waar er een kader zou moeten voor bekeken worden. Er zijn heel veel van die mensen die op die bedrijventerreinen niet welkom zijn. Wat zoeken zij dan? Meestal oude landbouwbedrijven waar zij dan met grondwerken beginnen. Dat wordt dan meestal niet gehandhaafd. Dan zit je daar met een problematiek. Ik denk dat we daar eens moeten naar kijken. Ik zal uw suggestie meenemen, en met onze diensten bekijken. We komen daar dan zeker op terug.

Wat uw andere suggestie betreft, de lijnbus N68 en de files die spijtig genoeg altijd maar langer en langer worden, daarvan denk ik dat we dat zullen moeten aankaarten bij AWW. Ik wil mij daar zeker toe engageren om met die mensen contact op te nemen.

Ik denk dat het twee zeer positieve suggesties zijn van uwentwege waar we vanuit de deputatie werk zullen van maken.

Collega Geudens, wat betreft de kanaalkant hebben we hier al een debatje gevoerd. Ik denk dat we alle twee de bekommernis delen dat de kanaalkant een zeer belangrijk industrieterrein is. Het is een bedrijventerrein dat de tweede grootste bedrijvencluster is na de haven van Antwerpen in onze provincie, die je niet altijd ziet. Terecht hebt u de bekommernis dat er ook nog een deel bewoners zijn. Aan de overzijde van het Sportpaleis bevindt zich de wijk Kronenburg. Op zeker moment is er binnen de stuurgroep Kanaalkant gevraagd waar ze zich gingen op focussen. Onze focus heeft gelegen op het bedrijventerrein. Aan het district Deurne en aan de stad is gevraagd om de bekommernis op zich te nemen rond de wijk Kronenburg om daar acties te ondernemen rond woonkwaliteit. Dat is binnen de stuurgroep afgesproken. Uit het ontwerp onderzoek,

dat reeds is afgesloten, komt duidelijk naar voor dat bijvoorbeeld wat betreft de driehoek daar nog zware industrie kan. Ondertussen, beste collega, hebben wij wat betreft het onderzoek naar de driehoek Sportpaleis dit onderzoek overgegeven aan de intendant. Die is nu bezig met onze studie te verwerken in al wat daar zal komen rond de Oosterweelverbinding.

Ik denk dat ik geen voldoende antwoord zal geven voor u, maar ik blijf toch zeggen dat Deurne hier verdere acties ging ondernemen samen met de stad. De Katholieke Universiteit van Leuven heeft de kanaalkant als case gebruikt, en op basis daarvan door de studenten enkele studies laten maken. Die kunnen zeker door het district Deurne en de stad meegenomen worden als inspiratie. Maar wij hebben ons op zeker moment, in overleg met al de mensen binnen de stuurgroep, gefocust op het bedrijfsmatige. De wijk Kronenburg is een wijk en stadsontwikkelingsproject dat zou moet getrokken worden, denken wij, door de stad.

Mijnheer Hens, bedankt voor uw tussenkomst over ruimtelijke ordening, en uw vraag naar de instrumenten voor de Nota Ruimte.

Ik denk dat u ook terecht aanhaalt dat wij een wanorde hebben in ons land, en dat we daar nu mee moeten omgaan. Dat is juist de moeilijkheid. Je kan dat niet allemaal uitgommen en van nul beginnen. Met ruimtelijke ordening kan je dat niet. Je zit met de gegevens waar je mee zit, en dat is in dit land niet zo fraai. Onze provincie is een enorm verstedelijkt gebied, met gelukkig in de omgeving waar u woont nog wat open ruimte. Maar de omgeving waar ik woon moeten we echt op zoek gaan naar open ruimte.

U verwijst ook nog eens naar een woord dat ik niet graag gebruik, en dat is het woord 'betonstop'. Ik heb het dan liever over 'verdichting'. We moeten verdichten. We moeten slim verdichten. We moeten in de kernen verdichten. Dat is een veel positiever verhaal dan betonstop, want het is daar, u hebt er zelf naar verwezen, dat je een aantal grondeigenaars schrik mee aanjaagt. De mensen denken dat er niets meer kan gebeuren. Nee, er kan nog wel gebouwd worden, maar we zullen slim moeten gaan bouwen. We zullen moeten gaan bouwen in de kernen. We zullen moeten gaan verdichten. Als ik vandaag de Vlaamse Bouwmeester lees, dan zegt hij: losstaande woningen is niet meer van deze tijd. Ik laat dat voor zijn rekening, maar hij zegt ook dat je hoger zal moeten gaan bouwen. Dat zijn allemaal discussies die we in die Nota Ruimte moeten gaan samenbrengen. Dat maakt de discussie die we in dit document aan het opmaken zijn zo belangrijk. Hoe wordt onze ruimte gebruikt? Welke ruimtelijke visie hebben wij? Welke acties kan een provincie ook organiseren om in die Nota Ruimte, of in dat ruimtelijk beleid iets te kunnen realiseren?

Wat mijnheer Vandendriessche ook heeft gezegd gisteren is dat het ook interessant was dat in de Nota Ruimte ook mobiliteit wordt meegenomen. Je kan niet anders meer. Mobiliteit en ruimtelijke ordening is met mekaar verweven. Het is pas als je naar een goede ruimtelijke ordening kan streven dat je ook iets kan doen aan je mobiliteit. Waar gaan wij nog bedrijventerreinen organiseren? Waar gaan wij nog open ruimte laten? Waar hebben wij nog ruimte voor landbouw? Al die dingen moeten wij meenemen, en dat is niet simpel als je niet van nul kan beginnen, want je moet met een aantal gegevens rekening houden.

U hebt verwezen naar de groennorm. Wij hebben een tekst gemaakt in onze Nota Ruimte, mijnheer Hens, waar rekening wordt gehouden met het groene. Maar we gaan dat niet als een instrument gebruiken. Waarom niet? Omdat die Nota Ruimte moet gelden voor de

komende jaren. Wij gaan naar 2050. Dat is ons visie. Als we nu al concreet instrumenten vastleggen kunnen we daar in de toekomst ook geen wijzigingen in aanbrengen indien er ondertussen nieuwe instrumenten zouden bijkomen naast de mogelijkheden van RUP's, PRUP's, planologische attesten, gemeentelijke verordeningen, en dergelijke meer. Dus wij willen ons niet vastzetten op die instrumenten. Ik denk dat het een goede houding is om het nut van onze Nota Ruimte in de komende decennia te verzekeren. Maar ik neem aan dat we dat debat zeker en vast nog verder kunnen voeren in de komende maanden. We gaan er in elk geval de nodige tijd voor maken.

Mijnheer Helsen, u hebt gesproken over de regionale mobiliteitsstudies, meer bepaald over de vervoersregio's. Op zeker moment, we gaan daar heel eerlijk in zijn, waren wij niet echt aanwezig in de vervoersregio. De Vlaamse regering had ons daar min of meer uitgeschreven. Het is pas later dat het gewijzigd is. Ik krijg regelmatig parlementsleden, en ook burgemeesters uit onze provincie bij mij op bezoek met de vraag: kan u ons nog eens ondersteunen in dat of dat mobiliteitsvraagstuk. Dus de vraag komt van onder. Nu zitten we wel in die vervoersregio en krijgen we daar hopelijk wat meer armslag. Onze expertise is bekend. U hebt zelf verwezen naar de Noorderkempen, de Middenkempen, en alle andere studies die we al gemaakt hebben. Die studies brengen wij wel bij. In het verhaal van 'Slim naar Antwerpen' bijvoorbeeld, hebben wij ook onze expertise bijgebracht. Onze mensen zitten ook mee in de stuurgroep rond Oosterweel en brengen daar hun expertise bij. Dus in de verschillende regio's wordt dat enorm geapprecieerd. Het is alleen op het politieke niveau dat wij onze weg nog moeten vinden. U hebt trouwens verwezen naar de vervoersregio Antwerpen die, en dat klopt, ik geef u daar 100% gelijk in, een moeilijke start kent. We hebben daar nu volgende maandag de 3^e vergadering. Ik ben benieuwd hoe we daar onze rol kunnen vinden. Dat is niet altijd evident met die grootstad Antwerpen. Maar ik vraag dan ook aan de colleges van de verschillende randgemeenten om daar ook hun rol te spelen en ook de vraag te stellen naar die rol van de provincie. Ik heb mij op de vorige vervoersregioraad, u was daar, redelijk boos gemaakt over het feit dat wij als provincie ook niet in het bestuur werden opgenomen, maar enkel als waarnemer. Het is een vraag die ook van onderuit zal moeten komen. U weet dat de Vlaamse regering ons daar niet veel ruimte geeft, en ook al is het een grondgebonden materie tracht men ons daar bij momenten ook uit te schrijven op verschillende niveaus. Het is een gevecht dat we steeds moeten leveren, maar in feite zouden we dat gevecht niet moeten leveren. Ik denk dat we daar onze expertise echt kunnen ten dienste stellen van al die vervoersregio's. En, ik zeg het nogmaals, verschillende parlementsleden zijn mij al komen vinden om de vraag te stellen, bijvoorbeeld ook in de Kempen, om onze expertise mee ter beschikking te stellen. Dus ik denk dat we zeker en vast wat dat betreft nog een aantal dingen samen kunnen doen en de aandacht daar op trekken.

Mevrouw Naert, uw vraag over de fietsostrade en inspraak tijdig te organiseren daarover heb ik gisteren gezegd dat het probleem altijd is: wanneer is tijdig? Met inspraak organiseren kom je altijd te laat, heb ik de indruk.

Wat onze fietsostrades betreft, ik heb dat al verschillende malen gezegd, ligt het tracé meestal zo goed als vast. Dat is altijd naast de spoorweg. Ik kan de spoorwegen niet verleggen. Ik kan misschien eens van de ene kant van de spoorweg naar de andere kant gaan. Dat kan wel. Maar als op zeker moment een tracé, volgens onze mensen van de dienst

Mobiliteit, het beste aansluit zoals bijvoorbeeld hier op het ringfietspad, en dat het dan in de Saffierstraat aankomt, moeten we daar mee starten. Dan zijn wij al zeer vroeg in het proces naar de mensen van de Saffierstraat gekomen met nog heel weinig plannen. U hebt zelf gezegd dat we op vraag van die mensen nog eens zijn teruggekomen, dat we een hoorzitting, een infosessie hebben georganiseerd. En daarna hebben we dan in het schooltje aan de Saffierstraat alle mensen laten meedenken over hoe we op de beste manier, met het meeste respect voor het groen, met de meest veilige weg voor de fietser, die fietsostrade bouwen. Ik kan niet vroeger komen in het proces. Ik denk dat wij die mensen echt goed hebben ingelicht en dat zij tevreden zijn, dat zij mee hebben kunnen nadenken. Wat er in de Wouter Haecklaan is gebeurd weet ik niet. Dat is wel een fietsostrade, maar dat is een stedelijk en districtsverhaal. Daar kan ik mij niet over uitspreken hoe daar de communicatie is gebeurd. Maar wij hebben een traditie als provincie op vlak van communicatie naar de bevolking. Ik herinner u trouwens dat wij ook gevolg hebben gegeven aan de opmerkingen van de mensen in Mortsel, waar wij een brug moeten bouwen over de spoorweg, en waar bij de eerste plannen die wij bekend hebben gemaakt die brug veel te dicht tegen de woningen en tuinen van de mensen ging komen. Die mensen hebben een aantal hints gegeven. Onze dienst Mobiliteit is met die ideeën aan de slag gegaan en zijn dan enkele weken later met een nieuw plan gekomen tot grote tevredenheid van de bewoners. Die hebben toen gezegd: dat is knap, dat hadden we niet verwacht dat er naar ons geluisterd wordt. Ik hoop dat we de tekeningen voor de Saffierstraat begin volgend jaar kunnen tonen aan de mensen, en dan zullen wij terug met hen rond de tafel zitten.

Maar over uw vraag om ook nog eens mensen op onze commissie uit te nodigen en mee te laten debatteren kunnen we over van mening verschillen. Ik denk, en dat is mijn principe, dat ieder zijn plek heeft. Wij moeten hier beleid voeren, en wij zullen dat beleid mee aftoetsen met de bewoners. Wij zullen dat doen zoals wij dat nu doen, in alle transparantie en op alle mogelijke momenten zo vroeg mogelijk naar de bevolking gaan.

VOORZITTER.- De heer De Veuster heeft het woord.

De heer DE VEUSTER.- Voorzitter,

Ik hoorde daarjuist de interessante tussenkomst van collega Sels in verband met de grondverwerkende bedrijven. In een gemeente zoals Brecht kennen wij die problematiek ook en stellen vast dat daar moeilijk een oplossing voor te vinden is.

Gedeputeerde, wij hebben al enige tijd geleden de vraag gesteld aan de bevoegde Vlaamse minister om na te denken over passende oplossingen daarvoor, maar we kregen eerder negatief antwoord. Ik zou u misschien aanraden, alvorens verder naar een oplossing te zoeken op provinciaal niveau, om toch ook eens af te stemmen met de Vlaamse administratie in de hoop dat er daadwerkelijk nu een aantal instrumenten uit de bus komen om mee verder te werken.

VOORZITTER.- De heer Vandendriessche heeft het woord.

De heer VANDENDRIESSCHE.- Voorzitter,

Zoals gisteren ook al gezegd heb je bijvoorbeeld rond Lier grote plannen voor fietsostrades. Daar was een interessante uiteenzetting met de bewoners ter plekke. Als je zo'n moment meemaakt hoor je wel dat de burgers grondig de situatie kennen, waar ambtenaren ook vaak van moeten zeggen dat ze dat nog eens moeten bekijken. Er is dan bijvoorbeeld een ideeënbuss. Het lijkt mij interessant dat we toch eens op de commissie kunnen zien wat daar dan op zo'n moment ter plaatse wordt gezegd en wat er wordt overgedragen naar mensen van de provincie, hoe ze daar mee omgaan hier, wat de argumenten zijn om het al dan niet te volgen, enz. Dat lijkt mij toch wel interessant voor zo'n projecten. Het gaat niet om elke struik op elke kleine vierkante meter ergens langs een spoorweg waar weinig discussie is, maar zoals in Lier waar het gaat om grote infrastructuurwerken met hele grote impact. Het lijkt mij toch interessant om daar die lokale argumenten eens te horen.

VOORZITTER.- De heer Geudens heeft het woord.

De heer GEUDENS.- Mijnheer de gedeputeerde, ik had u vriendelijk gevraagd of u toch een beetje meer aandacht kon hebben voor dat wonen en de leefbaarheid in zwaar getroffen woonbuurten. U wenst daar absoluut niet op in te gaan. Ik vind dat jammer. U verwijst mij naar andere instanties om daar dan trachten toch een beetje aan bod te komen. Nochtans dacht ik dat veel ook te maken heeft met planning. En planning is toch iets waarvan ik altijd dacht dat de provincie vrij sterk in was. Nu die concrete kleine maatregelen, bijvoorbeeld die groene sproeten in Kronenbrug, is een oplossing. Dat is curatief optreden. Maar dat is een oplossing die tientallen jaren vergt. Ik had toch gehoopt dat we iets meer zouden kunnen doen aan de situatie waar bedrijven hun ding moeten kunnen doen, maar waar mensen ook nog enigszins gedoogd worden om daar te wonen. Ik ben wat teleurgesteld met het antwoord.

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Frank, nu pakt u me echt, want ik wil hier niet een tweede lid van onze raad teleurgesteld naar huis sturen. Dat zou ik echt niet graag hebben. Ik heb mij misschien niet zo goed uitgedrukt. Ik heb alleen willen zeggen dat binnen de stuurgroep op zeker moment wel de keuze is gemaakt om ons in te zetten op het bedrijfsmatige en op het ganse verhaal Kanaalkant bedrijvencluster. We hebben dan ook gevraagd aan Deurne om dat verder te bekijken. Ik heb hier niet gezegd dat we het daar nu bij houden. Ik wil hier wel het engagement aangaan, Frank, om te bekijken in hoeverre wij onze expertise kunnen ter beschikking stellen van Deurne om mee te bekijken binnen de wijk Kronenburg wat er allemaal mogelijk is. Collega Bellens zegt mij ook dat wij ook nog iemand hebben aangeworven die socioloog is en heel het gebied zal bekijken. Uw vraag is begrepen, en ik zal binnen de mogelijkheden die wij hebben nog bezien om ook nog eens binnen het woongegeven van de wijk Kronenburg onze expertise ter beschikking te stellen.

Mijnheer Vandendriessche, ik denk dat het wel eens heel nuttig is om op een volgende commissie te bekijken wat wij doen vanuit onze mobiliteit met alle opmerkingen die burgers

maken, en dergelijke meer, op zo'n infosessies. Ik zal vragen dat we dat de volgende keer agenderen rond die grote projecten.

Collega De Veuster, wat betreft de problematiek van de grondwerkers zouden wij uiteraard als provincie een bepaald kader willen creëren, wat een heel moeilijke zaak is, en hiervoor gaan wij altijd ten rade bij onze collega's Vlaanderen. Dat zal zeker gebeuren.

VOORZITTER.- De heer Kerremans heeft het woord.

De heer KERREMANS.- In verband met de ruimtelijke ordening is het goed dat wij op lange termijn aan het nadenken zijn, maar toch ook even aandacht voor de korte termijn. Op dit moment vindt op alle plattelandsgemeenten van onze provincie een explosie plaats van vergunningaanvragen voor meergezinswoningen. Dat is een verschrikking. Onze administraties zijn niet opgewassen tegen, wat ik en ook anderen soms noem, de cowboys onder de projectontwikkelaars. Elke vierkante meter wordt volgebouwd op dit ogenblik. Dus ons langetermijndenken is allemaal goed, maar als we onze ogen sluiten voor wat er nu aan het gebeuren is, naaien we onszelf nog een decennium langer achterstand aan. Daar vraag ik dus zeker aandacht voor.

Wat de fietsostrades betreft zou ik u nog vergeten te bedanken. Er was geen intentie om aan de problematiek die ik zonet beschreven heb iets te doen. Ondertussen zijn we in blijde verwachting van een nieuw reglement. Dank u wel daarvoor, voor die opvolging. Maar dat neemt niet weg dat ik geen antwoord gekregen heb op mijn vraag. Ik wil kort zijn. Ik pleit voor het vrijwaren van de gelden van het Fietsfonds, want die dienen om de gemeenten te helpen bij de aanleg van een bovenlokaal functioneel fietsroutenetwerk, en niet voor de fietsostrades.

Dus als ik u hoor vertellen over een nieuw reglement ga ik ervan uit dat de Vlaamse regering 10 miljoen extra bezorgt aan de provincies, waar wij dan een deel van krijgen om die onteigeningen te gaan doen in het kader van de aanleg van de fietsostrades door de gemeenten.

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Mijnheer Kerremans, eens te meer zal ik u om geduld moeten vragen. Ik heb daarjuist gezegd dat dit zal gestemd worden in het Vlaams parlement. Als ik die gegevens heb zullen wij ons nieuw reglement kunnen opstellen en zullen wij zien wat er voor onze provincie al of niet meer zal zijn. Ik ben benieuwd.

VOORZITTER.- Mevrouw Naert heeft het woord.

Mevrouw NAERT.- Mijnheer Lemmens, u zegt dat het tracé al vastligt langs de spoorweg. Dat is geen enkel probleem. Dat is zeer goed, maar er zijn effectief 2 kanten zoals u zegt. Voor het geval van de Saffierstraat was dat juist een voorstel van het actiecomité om dat aan de andere kant van de spoorweg te doen. Als dat de mogelijkheid is moet er niet met die 2 plannen van die 2 kanten naartoe gegaan worden, en moet gezien wat het meest aansluit.

VOORZITTER.- De heer Hens heeft het woord.

De heer HENS.- Ik wil de gedeputeerde bedanken voor zijn uitgebreid antwoord op mijn tussenkomst. U hebt verwezen naar de Vlaamse bouwmeester, Leo Van Broeck, die ook vandaag weer heel provocerend uit de hoek kan komen maar er op die manier wel in slaagt om mensen bewust te laten nadenken over de problematiek waarmee we zitten. Ik stel zelfs vast dat bij ons in de diepe Kempen wij ondertussen overtuigd raken van de noodzaak tot verdichting. Om u een voorbeeld te geven: daar waar wij 10 jaar geleden er nog vanuit gingen dat een perceel 8 a groot moest zijn, zijn onze ambities wat dat betreft stilaan verminderd. Ook al is verdichting belangrijk, ik wil toch nog even beklemtonen dat groen ook uitermate belangrijk is. Ik volg daar ook voor een stukje de tussenkomst van mijnheer Kerremans waar wij toch vaststellen dat projectontwikkelaars natuurlijk de volledige ruimte willen volbouwen. Dan is het belangrijk dat we ergens kapstokken hebben, en we daar het goede evenwicht in vinden hoe strikt en hoe normerend we willen zijn. Of willen we meer soepele instrumenten hanteren om dat naar een betere toekomst te brengen, zodanig dat we ons niet vastrijden?

Maar ik wil besluiten met te zeggen dat ik het een bijzonder goede Nota Ruimte vind. Ik ben benieuwd naar de verdere uitwerking ervan naar het beleidsplan toe.

VOORZITTER.- De heer Helsen heeft het woord.

De heer HELSEN.- Voorzitter, collega's, gedeputeerde,

Ik ben blij dat we op dezelfde lijn zitten wat betreft de verhouding provincie en vervoersregio. Ik ben wel de mening toegedaan dat we dat een beetje structureel moeten verankeren. Dus we zullen daarvoor een initiatief nemen, en ik hoop dat u dat dan ook wil steunen, temeer daar u zegt dat we hier zitten met de voor- en nadelen van de grootstad. Net daarom, denk ik, dat het zo belangrijk is dat die vervoersregio wat verder reikt en dat een partij als de provincie daar een veel betere coördinerende rol kan in spelen, gelet op de expertise, maar ook gelet op de positie, omdat juist de provincie al die gemeenten groepeert, en de provincie ook heel veel zaken verbindt. Ik denk dat we dat moeten beklemtonen in dat debat, en toch moeten zorgen dat we op korte termijn daar iets mee kunnen doen. Anders is dat een bijkomende raad die weer gecreëerd is waar iedereen zijn zeg kan komen doen en waar verder niets mee gebeurt.

VOORZITTER.- De heer Merckx heeft het woord.

De heer MERCKX.- Ik wil gedeputeerde Lemmens nog eens herinneren aan die brief die hij hier eigenhandig heeft rondgedeeld vier jaar geleden, dat men hard zou aandringen voor openbaar vervoer naar Campus Vesta. Verschillende van ons zijn leden van de raad van bestuur, mevrouw De Hert, mevrouw Moreau, en nog vele anderen. Wij kunnen allemaal vaststellen als we daar toekomen om 2 u is er op die parking gewoon geen plaats meer. Daar staan wel tientallen, misschien wel 100 auto's rondom op grasvelden geparkeerd. Wat hebt u daarvoor nog gedaan om dat te bekomen? Dat is wel geen gewone plaats, waar een gewone

bushalte moet komen. Dat is een plaats waar elke dag een groter aantal politieagenten worden opgeleid, brandweermensen, mensen van de hulpdiensten. Stuk voor stuk zijn dat mensen die een rolmodel te spelen hebben op het vlak van promoten van verkeersveiligheid. Het eerste middel daartoe is promoten en uitbreiden van het openbaar vervoer. Op dat punt heb ik opnieuw wat kritiek op de toespraak van de gouverneur waar de hoofdteneur vooral was: technologie, innovatie, apps van hier en daar, maar openbaar vervoer uitbreiden kwam er niet in.

Mijn vraag is: wat hebt u ondertussen al ondernomen, en waarom kan dat nog niet gerealiseerd worden voor zo'n belangrijke en talrijke groep mensen die een rolmodel te spelen hebben?

VOORZITTER.- De heer Lemmens heeft het woord.

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Mijnheer Merckx, op vlak van openbaar vervoer hebben wij weinig te zeggen. Dat is De Lijn. Wij hebben dat schrijven gericht aan De Lijn, en daar is tot nader order geen gevolg aan gegeven. Ik heb wel vernomen dat ondertussen wat de parkeerplaatsen betreft het nodige gedaan is. Collega De Haes zegt mij dat er nu voldoende kan geparkeerd worden. In dit land gaat het met het openbaar vervoer vrij traag. Ik stel met u vast dat we dat niet georganiseerd krijgen.

De heer MERCKX.- Mijn vraag ging niet over de uitbreiding van het aantal parkeerplaatsen. Mijn vraag ging over het realiseren van openbaar vervoer dat men niet met de wagen moet komen. En u zegt dat het onze bevoegdheid niet is. Uw partij heeft tenslotte toch, ik denk, én de minister van transport in Vlaanderen, én de voorzitter van De Lijn. Daar kan u toch stappen naartoe ondernemen.

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Mijnheer Merckx, ondertussen zijn er tal van vergaderingen geweest binnen de vervoersregio en ook binnen de studie Middenkempen, waar Ranst voor een stuk mee in valt. Daar is nagedacht over hoe we daarbinnen best het openbaar vervoer organiseren. Maar ik kan er zelf geen bussen naartoe sturen natuurlijk.

De heer MERCKX.- Goed, dan moet u nog meer de nadruk leggen op de slogan: "Denken, durven, en vooral doen".

Dank u.

VOORZITTER.- De heer Zander heeft het woord.

De heer ZANDER.- Ik kan volledig de bezorgdheid van zowel collega Hens als collega Kerremans beamen. Ook bij mij in 't dorp zijn de verkavelingen uit de hand aan het lopen. Die projectontwikkelaars doen maar op. Laatst was er een stuk grond waar je van denkt: wat kan er hier gebeuren? Daar komen 168 woningen. Het is ongelooflijk. Maar het ergste

is dat er nooit rekening wordt gehouden met het mobiliteitsprobleem. Ik begrijp niet dat dit er zomaar doorgeraakt. Eer die Nota Ruimte klaar zal zijn vrees ik dat alle open ruimten weggeveegd zullen zijn.

VOORZITTER.- De heer Lemmens heeft het woord.

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Ondertussen heb je ook nog de verantwoordelijkheid van de verschillende gemeenten, van de verschillende colleges. Die kunnen ook binnen hun gemeente, via hun gemeentelijk ruimtelijk structuurplan een aantal zaken bekijken. Zij hebben ook de mogelijkheid om er iets aan te doen. En ik geef het voorbeeld van een gemeente zoals Boechout die heel duidelijk hebben gezegd: dit deel van onze gemeente ligt nog in het grootstedelijk gebied, het andere niet. In dit gedeelte willen wij nog appartementen, en het andere gedeelte van onze gemeente niet meer. Daar hebben zij RUP's voor opgemaakt. Die mogelijkheid hebben zij. Dus alle gemeentebesturen hebben zelf ook nog wel de verantwoordelijkheden om in hun gemeente een goed ruimtelijk beleid te voeren. Als zij zien dat daar enorm veel 'verappartementisering' komt kunnen zij daar tegen optreden. Maar ik ben de eerste om te zeggen dat het niet makkelijk is om bepaalde verkavelingen te stoppen. Natuurlijk, als een verkavelaar een gebied vindt waar hij mag bouwen kan hij daar bouwen. Het is alleen aan de gemeente om een beleid uit te stippelen. Dat is wat altijd vragen vanuit de deputatie. Breng uw beleid op gebied van ruimtelijke ordening in uw gemeente ook op orde. Maar ik denk dat de meeste gemeenten daar wel op een goede manier mee omgaan.

VOORZITTER.- De heer Zander heeft het woord.

De heer ZANDER.- Spijtig genoeg zegt de realiteit dat er een paar jaar geleden bepaalde gebieden zijn omgezet in een plan door die schepencolleges, die daar nu gulzig gebruik van maken. Een van de feiten is ook dat er zelfs heel veel uitbreidingsgebieden aangesneden zonder ergens anders terug plaats in te voeren, enkel en alleen met de drogreden dat er ongeveer rond de 20% sociale woningbouw moet in voorzien worden. Dat is de reden dat ze het kunnen regelen. Dat doet pijn aan mijn hart. Mijn gemeente was vroeger landelijk, en binnenkort zijn wij een stad. Zo zal het in Berlaar, en nog op heel veel plaatsen zijn. Het is een schande dat er niets tegen gebeurt.

VOORZITTER.- De heer Kerremans heeft het woord.

De heer KERREMANS.- Ik hoor dat hier ook met flapperende oren zeggen. Ik vind dat de provincie haar verantwoordelijkheid hier mooi ontwijkt. Het is een bevoegdheid geworden van de gemeente, met alle gevolgen van dien. Het aantal gemeenten met een echt bouwbeleid uitgeschreven is op één hand te tellen, ook in onze provincie. Als je dan verwijst naar het ruimtelijk structuurplan krijg je als antwoord dat dit niet telt, en moet omgezet worden in een RUP. Als je vraagt om een RUP te maken, zeggen ze: we gaan ons toch niet vastleggen met een RUP, want dan kunnen we niets meer doen. Als je de

bezorgdheden van de burgers naar voor schuift ben je een lastpost en word je alleen maar omschreven als negatief en obstruerend in de gang van zaken. De provincie heeft hier een rol te vervullen, en dringend!

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Ik heb toch niets anders gezegd, mijnheer Kerremans. Wij hebben een rol te vervullen. Wij zijn bezig met onze Nota Ruimte. Ik zeg alleen dat de verantwoordelijkheden ook voor een groot gedeelte liggen bij de verschillende gemeentebesturen. Wij ondersteunen die. Als er ruimtelijke uitvoeringsplannen bij ons komen kunnen wij die schorsen of niet schorsen bij de deputatie. Maar wij ondersteunen ook die vele gemeentebesturen vanuit onze dienst Ruimtelijke Planning bij het opmaken van die verschillende RUP's. Maar het blijft hoe dan ook de verantwoordelijkheid van de gemeenten, anders zitten we weer terug met de betuttelende provincie. En dat wil ik niet. Nee, wij moeten een provincie zijn waar we mee kunnen nadenken met de gemeenten over de toekomst. Dat doen wij in verschillende gemeenten. Dat doen wij in verschillende atriумы die wij organiseren vanuit onze dienst Stedenbouw, om samen met de gemeenten na te denken over hoe zij moeten omgaan met de ruimte en met de vele aanvragen die er zijn binnen hun gemeente. Dat is onze taak, maar geen betutteling.

VOORZITTER.- Mevrouw Van Olmen heeft het woord.

Mevrouw VAN OLMEN.- Ik wil nog heel even de gedeputeerde kracht bijzetten. Ik denk dat de provincie haar rol toch heel sterk opneemt, enerzijds in haar taak in de afbakening van de kleinstedelijke gebieden. In onze provincie is daar heel mooi werk geleverd en is dat nog volop bezig. Ik denk dat we in de commissie ook gezien hebben hoe dat Heist-op-den-Berg en Herentals bijvoorbeeld daar hele knappe ondersteuning hebben gekregen van de provincie Antwerpen. Ook naar dat ruimtelijk beleid neemt de provincie zeker haar rol op. En daar waar de gemeenten ook worstelen met een gebrek aan instrumenten van Vlaanderen, worstelen met haar gewestplan, heeft de provincie toch wel de beleidsmatigheden in de ontwikkelingen in het leven geroepen, waar zij heel duidelijk een gemeente die een gedragen visie ontwikkelt laat kracht bijzetten door de deputatie en daar dan nog 3 jaar gebruik kan van maken, alhoewel daar misschien niet de juiste instrumenten voor zijn. Maar ik denk dat de provincie op dat vlak om gemeenten te begeleiden in goede ruimtelijke ontwikkelingen echt wel haar rol ten volle opneemt.

VOORZITTER.- De heer Kerremans heeft het woord.

De heer KERREMANS.- Alle plannen, zwart wit op papier, zien er fantastisch uit, maar het is toch wel geweldig storend dat heel veel verantwoordelijke politici hun hoofd wegdraaien van wat er zich werkelijk afspeelt in elke gemeente. En dat weten we ook allemaal.

Intercommunales:

VOORZITTER.- Mevrouw Naert heeft het woord.

Mevrouw NAERT.- Collega's,

Zoals iedere keer probeer ik als we de kans krijgen iets over de intercommunales te zeggen. Eigenlijk vragen we voor de zoveelste keer meer transparantie rond de intercommunales in deze raad.

2018 wordt een belangrijk jaar voor de intercommunales, want eind 2018 is er de uitstap van de provincies. De waarde van de provinciaandelen worden nu, net zoals de reserves, onderhandeld. In de commissie liet de verantwoordelijke gedeputeerde ons weten dat we in januari 2018 een toelichting zouden krijgen, maar ook dat ze de onderhandeling nu niet in het gedrag willen brengen.

Ik had vragen gesteld om vandaag antwoorden te hebben, maar ik heb die nog niet. De ambtenaar heeft mij laten weten dat zij wachten op alle antwoorden om te kunnen afronden. Dus bepaalde intercommunales hebben niet geantwoord.

Ik heb vragen gesteld over welke impact de uitstap van de provincies zal hebben? Ten eerste financieel, want over het scheidingsbedrag voor de aandelen hebben wij blijkbaar geen inspraak. Gelukkig hebben wij hier destijds de discussie rond PIDPA kunnen voeren.

Van welke maatstaf vertrekt men in de onderhandelingen? Is dit op basis van de intrinsieke waarde, dus gebaseerd op het eigen vermogen, of neemt men een andere startbasis? Daar mogen wij toch wel eens over kunnen discussiëren want dat kan voor bepaalde intercommunales over miljoenen euro's gaan.

Een ander punt is dat in 2015 de vennootschapsbelasting werd ingevoerd voor intercommunales die winstgevend zijn. Ook daarover mag wel eens gedebatteerd worden.

De intercommunales staan in voor een belangrijke dienstverlening naar de bevolking toe. De bevolking is in deze raad vertegenwoordigd door zowel coalitie als oppositie.

Hoe hebben de verschillende intercommunales de invoer van de vennootschapsbelasting verwerkt?

Uit gegevens van IOK, met dank aan collega Meeus, merken we dat een ruling werd gesloten met de FOD Financiën om verder onder de rechtspersonenbelasting te kunnen vallen. Daar zijn effectief argumenten voor. Want voor ons was, en is duidelijk dat wij achter zuivere intercommunales staan, en voor ons moeten die gewoon geen vennootschapsbelasting betalen. Anders wordt dit afgewenteld op de bevolking. Want wanneer een zuivere intercommunale vennootschapsbelasting moet betalen, zal de mindere inkomsten die ze daardoor heeft afgewenteld worden op de bevolking. Hun taak is om deze diensten zo goedkoop mogelijk aan de bevolking te verlenen. In die zin vinden we het goed dat die verder onder de rechtspersonenbelasting kunnen vallen in plaats van de vennootschapsbelasting.

Is men bereid om de maatregel van de vennootschapsbelasting te betalen aan te klagen bij de federale overheid? Verdedigt men dat in de raden van bestuur in de verschillende intercommunales?

Wij hebben echter een andere mening over de gemengde intercommunales waar de privépartner de bedoeling heeft om maximale winst te realiseren. Volgens ons mag wel via vennootschapsbelasting een deel daarvan terugkomen naar de gemeenschap. Wij vinden dat zo'n debatten thuishoren in deze raad. Vandaar onze vraag naar de intercommunales toe via de vertegenwoordigers hier in de intercommunales. Ik heb dus volgende vraag gesteld, maar nog geen antwoord gekregen.

Overwegen zij structuuraanpassingen in de richting van gemengde intercommunales om de uitstap van de provincie te verwerken?

Wij hebben wel een antwoord gekregen van IOK en IGEMO op die vraag, maar van de andere niet. Van CIPAL weten we al dat ze vroeger overgestapt zijn naar gemengde intercommunale.

Om het tot slot nog concreet te maken wil ik ook iets zeggen over IKA. De intercommunale heeft een nieuwe structuur aangenomen. Het scheidingsaandeel bedraagt 2.841,67 EUR. Zij zullen in totaal 27.399,84 EUR terugbetalen. Dit alles kwamen we te weten op het laatste moment. Dat wordt dan hier voorgelegd aan de raad samen met de dagorde van al de andere algemene vergaderingen van al de intercommunales. Dat is er iets doorchassen. Dat mag hier wel bediscussieerd worden. Vandaag onze vraag om tijdens 2018 deze problematiek van de uitstap van de intercommunales op de voet op te volgen, geregeld een speciale werkgroep bijeen te brengen binnen de commissie, aangevuld met geïnteresseerden die niet in die commissie zitten om die zaken ten gronde te kunnen bespreken.

Ik dank u.

VOORZITTER.- De heer Lemmens heeft het woord.

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Mevrouw Naert, zoals u weet heb ik dat al verschillende keren toegelicht. In de commissies zijn wij al een tijdje bezig met de onderhandelingen in functie van de uittreding van de provincies uit de intercommunales. Ik zal eerst trachten een gestructureerd antwoord te geven op de vragen, en dit voor de verschillende intercommunales. Daarna heb ik nog kort een PowerPoint met cijfergegevens van de uittredingsvergoedingen en de reserves en voorzieningen.

Met betrekking tot de invoering van de vennootschapsbelasting op de winsten van bepaalde intercommunales vraagt u hoe de verschillende intercommunales dat verwerkt hebben. IOK betaalt geen vennootschapsbelasting. Men kwam inzake de rechtspersonenbelasting ruling met de FOD Financiën. Een ruling is natuurlijk niet te beschouwen als een constructie, maar is een voorziene procedure inzake fiscale aangelegenheden. IOK betaalt bijgevolg rechtspersonenbelasting, en geen vennootschapsbelasting. Voor IGEMO geldt hetzelfde daar ook zij een ruling met de FOD Financiën bekwamen. PIDPA blijft op basis van opnieuw een ruling van 29 september 2015 onderworpen aan de rechtspersonenbelasting. IGEMO heeft geen ruling aangevraagd. IGEMO heeft een belastingaangifte gedaan, maar tegelijkertijd een bezwaarschrift ingediend. Vorige week heeft IGEMO bericht gekregen

dat zij geen belastingen moeten betalen. PONTES heeft ingevolge een fiscaal akkoord een vrijstelling van de vennootschapsbelasting bekomen voor een periode van 5 jaar.

De uittreding van de provincie Antwerpen uit de intercommunales mag geen invloed hebben op de dienstverlening van de intercommunales. Dat is nogal duidelijk. De intercommunales behouden integraal hun taakstelling aan de gemeenten en aan de bevolking.

Dan hebt u ook nog gevraagd of er stappen voorbereid worden om over te gaan van zuivere naar gemengde intercommunales. Bij de 6 intercommunales is het antwoord negatief.

Heeft de intercommunale een responsabiliseringsbijdrage voorzien opgenomen in de begroting?

Misschien kunnen de cijfers nu komen.

De gedeputeerde toont een overzicht van de nominale en intrinsieke waarde van de 9 intercommunales.

Wij hebben natuurlijk de nominale waarde en de intrinsieke waarde, en dat is het verhaal waarbinnen wij onze onderhandelingen kunnen voeren. IOK heeft de nodige voorzieningen geboekt voor de responsabiliseringsbijdrage. Bij IGEAN is er een bijdrage voorzien voor een beperkt aantal medewerkers. Bij PONTES zijn voorzieningen aangelegd voor de uitgaven voor personeelsleden. Bij PIDPA werd de bijdrage verhoogd met 63 miljoen. Bij CIPAL staat er ook een bijdrage ingeschreven, en bij IGEMO zijn er geen ambtenaren in dienst.

Het scheidingsbedrag voor de aandelen is onderwerp van onderhandelingen. Dat hebben we al verschillende keren gezegd. Ik hoop dat wij in februari toch al eens een stand van zaken kunnen geven over die onderhandelingen. We zullen natuurlijk altijd verslag blijven uitbrengen. Maar in onze begroting hebben wij voorzichtigheidshalve die nominale waarde voorzien, en al wat daarboven komt zal meegenomen zijn. U begrijpt dat wij daar in een positie zitten, zeker voor wat de streekintercommunales betreft, waar we ook voorzichtig moeten zijn in die onderhandelingen. Want in feite onderhandelen wij daar met heel wat gemeentebesturen. Dat zijn de mensen die wij ondersteunen. Wat dat uiteindelijk zal opleveren aan middelen voor de provincie kan ik nu nog niet zeggen. U weet dat voor PIDPA er toch al een bedrag voorzien is. Wat dat voor de volledig aantal aandelen zal zijn weet ik nog niet. We zullen dat in alle geval bekijken. Wij hadden een voorstel, 12 miljoen, dat we al hebben. Misschien moeten we nu nog proberen meer middelen te krijgen. Maar hoe gaan we dat doen? In andere provincies loopt dat via een fonds waar samen, de provincie en de intercommunale, nog zaken kunnen gedaan worden voor de regio. Misschien zijn er ook nog middelen die dan als streekmotor kunnen dienen. We zullen zien hoe we het kunnen doen. Maar in alle geval gaan we u vanaf nu regelmatig, zoals dat ook al in het verleden gebeurd is, op de hoogte houden van de vorderingen in die onderhandelingen.

VOORZITTER.- Mevrouw Naert heeft het woord.

Mevrouw NAERT.- Ik wens de gedeputeerde te bedanken voor het antwoord met cijfers. Daar kunnen we effectief op gaan studeren. Ik heb nu begrepen dat de ambtenaar het wel gekregen had, maar de eer aan u heeft gelaten om te antwoorden. Ik heb alle respect daarvoor. Dat is geen enkel probleem.

Kunnen wij die dia's doorgestuurd krijgen, zodanig dat wij dat grondiger kunnen bestuderen?

Dan kunnen we dat bespreken in de commissie en ook even interpellieren wanneer het nodig moest zijn om hier de discussie te hebben. Maar globaal gezien, bedankt voor het antwoord.

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Mevrouw Naert, we zullen dat in alle onze Zweedse transparantie aan u bezorgen.

VOORZITTER.- Ik stel voor om de zitting te schorsen. We gaan dan morgen het beleid van gedeputeerde Caluwé in zijn geheel doen.

We starten morgen om 2u de raad.

De vergadering wordt geschorst om 17.32 uur.